HALKIN SESİ 16

29 Temmuz 1975

200 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

AMERİKAN BOYUNDURUĞUNA VE RUS TEHDİDİNE KARŞI BÜTÜN YURTTA MÜCADELE!

HALK POSTASI

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

REVİZYONİZM HALKIN AYAKLARI ALTINDA EZİLECEKTİR!

REVİZYONİSTLERİN SOSYAL - FAŞİST YÜZLERİNİ AÇIGA ÇIKARALIM

Grevlerin, mitinglerin, yürüyüşlerin, açlık grevlerinin, boykotların artması halkın mücadelesinin yükseldiğini göstermektedir. Halkımızın mücadelesiyle tecride giden faşizm ve revizyonizm gittikçe daha fazla saldırganlaşmaktadır.

Dünyanın en gerici güçleri iki süper devlet ve onların işbirlikçileridir. Bugün ülkemizde de Amerikan işbirlikçileri halka saldırıyor. Peki, dünyanın diğer gerici mihrakının, yani Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi TSİP'liler ne yapmaktadır?

Onlar, «uslu durun, provokasyon olur» teorileriyle halkın faşizme teslim olmasını istemektedirler.

TSİP revizyonistleri halkın örgütlerine, aynı ABD işbirlikçileri gibi saldırmaktadır:

1. Antep'te DGB, revizyonistler tarafından basılmıştır.

2. Adana'da AYÖKD revizyonistler tarafından basılmıştır. Karar defteri revizyonistler tarafından kaçırılmıştır.

3. Son olarak İstanbul'da DGB revizyonistler tarafından basılmıştır.

Evet arkadaşlar, faşistler nasıl devrimci kuruluşları basıyor, halkın mücadelesini ezmek istiyorsa, her geçen gün sosyal-faşist yüzlerini ortaya koyan TSİP revizyonistleri de «uslu durun» teorilerinin işlemediği yerde saldırgan yüzlerini aynı şekilde ortaya koyuyorlar.

Yaşasın halkımızın faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı mücadelesi.

Ahmet Ceylan

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md: ERHAN ÜNSAL
- Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11, Cağaloğlu, İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad: P.K. 1112, Sirkeci, İst.
- Baskı NİL Matbaası
- ABONE ŞARTLARI
  Yurtiçi: yıllık 100, altı aylık 50 TL
  Avrupa (uçak): yıllık 150, altı aylık 75 TL
- İLAN ŞARTLARI
  Santimi 30 TL • Yayın ilanı çerçevesi 100 TL
- İSTANBUL DAĞITIMI Fuat Büte
- İSTANBUL DIŞI TÜRKİYE DAĞITIMI Hürriyet Gazete Dağıtım

REVİZYONİSTLERİN İŞBİRLİKÇİ KARAKTERİ

Revizyonistlerin «Kitle» dergisi geçen sayılarından birinde «Yeniden Milli Mücadele» dergisiyle HALKIN SESİ'nin kapaklarını yan-yana koymuş. Böylece «Yeniden Milli Mücadele» adlı ümmetçi-faşist dergisiyle halka yol gösteren HALKIN SESİ dergilerini aynı şeymiş gibi göstermeye çalışıyorlar.

Revizyonistlerin böyle göstermelerinin sebebi HALKIN SESİ'nde Sovyet sosyal-emperyalizminin teşhir edilmesidir. Ortada savunulması gereken bir fikir varsa, bizler onu her zaman kararlılıkla savunmalıyız. Faşistlerin söylediği bir şeyi söylememek diye bir şey yanlıştır. Bugün, MHP'li faşistler de TSİP'in «İş, Ekmek, Hürriyet» sloganını atıyorlar. Sorarım TSİP elebaşılarına: MHP'lilerin attığı sloganı siz neden atıyorsunuz? Yoksa MHP'li misiniz?

Şu meseleyi de hatırlatayım: Faşistlerle tartıştığım zamanlar, onlar, Sovyetler'i örnek göstererek, sosyalistlerin de amacının halkları sömürmek olduğunu ileri sürüyorlar. Sovyet revizyonistleri gerçekten sömürücü olduklar için, fasistlerin eline böyle bir silâh vermiş oluyorlar. TSİP revizyonistleri de utanmadan böyle bir hainliğe sahip çıkıyorlar.

AP'nin, ABD'yi savunması «işbirlikçi karakterindendir» diyoruz. Siz, Sovyet sosyal - emperyalizmini neden savunuyorsunuz? Cevabı yine ben vereyim: «İşbirlikçi karakterinizden.»

İşçi H. Çalış
Adana

REVİZYONİSTLER HALKIN DÜŞMANIDIR

Biz kır yoksulları bu mücadelenin yurt sathında devamına katkıda bulunmaktan kıvanç duyarız. Türkiye halkının gerçek düşmanlarına ve onun devrimci mücadelesini yolundan saptırmak isteyen modern revizyonist düşünceye karşı teşhir bayrağını açan **HALKIN SESİ**'nin bu mücadelesinin yanında olduğumuzu ve Marksizm - Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin gittikçe daha fazla yayılacağını bütün Türkiye halkının düşmanlarına ve modern revizyonistlere duyururuz.

İhsan Emirli
Maraş

SOVYET REVİZYONİSTLERİ HER YERDE FAŞİST DİKTATÖRLÜKLER KURUYORLAR

HALKIN SESİ'nin geçen sayılarında «İşçiler Düşmanlarınızı Tanıyın» başlıklı bir yazı yayınlandı. Aslına bakarsanız işçiler düşmanları olan faşistleri tanıyorlar. Esas mesele, işçilere dost gibi yaklaşan Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistlerin gerçek yüzlerinin açığa çıkarılmasıdır. Çünkü revizyonistler, yarının MHP'si olmak için can atıyorlar.

Bugün SSCB, bütün dünya halkları üzerinde hegemonya kurmaya çalışıyor. Sovyet halkı bugün faşist diktatörlük altında eziliyor. Yine onlar, el attıkları birçok ülkede faşist diktatörlükler kuruyorlar. Halkımızı kazanmak için Rus uşaklarına karşı savaş açalım. Onlarla ortak bir bildiri yayınlamaya karşı çıkalım. Proletarya hareketinin bağımsızlığını koruyalım.

İşçi Musa Şat

PARILDIYOR GÜNEŞİMİZ

Faşistlere, emperyalistlere, kapitalistlere, ortaçağın zihniyetini güdenlere, onların zorba uşaklarına, yaltakçı - dönek revizyonistlere halkımız pek yakında cevap verecektir.

Davamızda, küçük - büyük, yaşlı - genç, emekçi - işçi - memur - köylü, hepimiz elele yürüyelim. Halk düşmanlarının sindirme hareketlerine ve yobazca davranışlarına göz yummayalım.

İşte o günler ufukta. Parıldıyor güneşimiz.

Ender Cuma

REVİZYONİSTLER MÜCADELEYİ ÖNLEMEYE ÇALIŞIYORLAR

Halkın faşizme karşı tepkisi her geçen gün güçlenmektedir. Devrimci hareket geliştikçe, revizyonistler bunu önlemeye çalışıyorlar. Onların bu tutumu burjuvaziye hizmet ediyor. Onlar, işçinin, köylünün örgütlenmesini önlemeye çalışıyorlar.

Devrimci arkadaşlar, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesini kendimize rehber alarak halk kitleleriyle kaynaşmalıyız. Kitleleri bilinçlendirip örgütlemeliyiz. Halka güven vermeliyiz. Halktan kopuk hareket etmek mücadeleye zarar verir.

Doğanşehirli Bir Devrimci

BÖLÜNMEYELİM, BİRLEŞELİM

Dört yıldan beri yarı aç yarı tok Avrupa kapılarında sürünüyorum. Bundan önce **AYDINLIK** Dergisini okuyordum. Şimdi ise **HALKIN SESİ**'ni okuyorum. Her iki yayın organı da kitlelerin gerçek taleplerini dile getirdiği için revizyonistler onlara adice saldırıyorlar. Revizyonistlerin bu saldırılarına karşı durmak işçi arkadaşların önemli bir görevidir.

Toprak beylerinin, patronların hakimiyetine karşı yürütülen mücadelede parçalanmayı önlemenin, işçi sınıfının birliğini sağlamanın ve bütün anti-emperyalist, anti-faşist güçleri birleştirmenin önemi son derece büyüktür.

Amerikan emperyalizminin ve sosyal - emperyalizmin işbirlikçilerine karşı tek cephede birleşelim!

Salih Canüzmez
B. Almanya

SELÂM YURDUMA

Hayatını yurt dışında sürdüren emekçi bir kızım. Yüzyıllardır mertliğin, yiğitliğin sembolü olan halkımız, sömürü düzeninin azgın dişlileri arasında ezilmiştir. Ne yazık ki, bu bozuk düzen hâlâ karşımızda. Ezmeye. sömürmeye müthiş iştahlı olanlar tahtlarında oturuyorlar.

Bu faşist saltanata son vermenin zamanı geldi artık. Ama biz emekçiler hâlâ birliğimizi sağlayamıyor ve işbirlikçi çıkarcıların, revizyonistlerin dağıtıcı ve engelleyici tutumlarına kapılarak bölünüyoruz.

Bölmeyi, parçalamayı amaçlayan sahtekârlara kapılıp aldanmayalım. Gücümüzü birlikte yaratalım. Yıkalım faşizmi, emperyalizmi. Faşist saltanata son verelim. Fırlatıp atalım Amerikan uşaklarını. Yaratalım beraberce tertemiz pırıl pırıl dünyamızı.

Güzel yurduma özlem dolu sevgiler.

Aysel Çelik
B. Almanya

DİNLEYİN REVİZYONİSTLER

Revizyonistlere diyeceklerim var: **HALKIN SESİ**'ni kitlelerden tecrit edemezsiniz.

Onlar, **HALKIN SESİ**'nin köylülüğe önem verdiğini, işçi sınıfına önem vermediğini iddia ediyorlar. Aferin demek gerekir onlara. Acaba bunu söylerken revizyonist yüzlerini saklamayı da becerebiliyorlar mı? Hayır! Onlar böyle bağırırken gerçekte işçi sınıfının öncülüğünü ve işçi - köylü ittifakını reddediyorlar. Onlar, Türkiye'nin yarı - feodal bir ülke olmadığını söylerken kendilerinden başka kaç kişiyi kandırabiliyorlar?

Bir de şu var: Stalin sonrası Sovyet Rusya'sının sosyal-emperyalist olmadığını ileri sürüyorlar. Portekiz'de yapılanları da halkın devrimi diye sunuyorlar. Böylece darbeci yüzlerini ortaya koyuyorlar.

Artık halk uyanıyor. Proletarya kendilerine hunharca saldıran, iliklerinin son damlasına kadar sömüren emperyalizme, sosyal - emperyalizme balyozunu indirecektir. Günbegün iki süper devletin aralarındaki çelişki ve talan savaşı daha açık belirmekte, revizyonistlerin yüzleri daha da açığa çıkmaktadır.

Kahrolsun emperyalizm ve sosyal - emperyalizm!

Durmaz Yılmaz
Sanayi İşçisi
İzmir

Bağımsızlık Mücadelesi Bayraklarını Yükseltelim!

ABD boyunduruğuna karşı halk yığınlarının öfkesi, bugün 25 yıldır görülmedik bir noktaya yükselmiş bulunuyor. ABD emperyalistleri, Kıbrıs'ı avuçları içine almak için çeşitli tertipler tezgâhladılar, her türlü dolabı çevirdiler. Yunanistan ve Türkiye faşistlerini tahakküm emelleri uğruna birer jandarma kuvveti olarak kullandılar. ABD emperyalistleri, Kıbrıs'ı Orta Doğu halklarına karşı bir üs haline getirmek için halkları birbirine kırdırmaktan geri kalmadılar, ellerini bir kere daha ezilen halkların kanına buladılar. Bütün bunları yaparken, Türkiye ve Yunanistan üzerindeki tahakkümlerini ağırlaştırmaya, bu ülkelere kendi isteklerini zorla kabul ettirmeye çalıştılar.

ABD emperyalistlerinin bütun bu çabaları, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarının öfkesini ve bağımsızlık isteğini artık zincire vurulamıyacak bir düzeye yükseltti. Yunanistan ve Türkiye'deki hâkim sınıf iktidarları dahi, ABD'ye kafa tutmaya başladılar.

Gerçi bugün Kıbrıs, NATO'ya bağlı orduların işgali altındadır. Fakat ABD emperyalistleri, Kıbrıs, Yunanistan ve Türkiye'de dizginleri elinden kaçırmıştır. Olaylara, artık halkların bağımsızlık mücadelesi yön vermektedir. Dizginler, ezilen ülkelerin ve halkların eline geçmiştir. ABD emperyalizminin özellikle Hindiçini halklarından yediği ağır darbe bu gelişmeyi daha da hızlandırmıştır. ABD emperyalistlerinin çöküşünün hızlanması, emperyalizme karşı mücadele saflarının çığ gibi büyümesinin diğer bir sebebidir.

Bugün yurdumuzda ABD boyunduruğuna karşı geniş halk yığınlarını mücadeleye seferber etmek için şartlar son derece elverişlidir. NATO'ya, ABD ile kölelik anlaşmalarına yurdumuzda yabancı üs ve asker bulunmasına karşı mücadele bayrağını dalgalandırmalıyız. Emperyalist boyunduruktan kurtulmak isteyen geniş halk yığınlarını mücadeleye sevketmeliyiz.

REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELEYİ DE YÜKSELTELİM

12 Mart faşizminin getirdiği yılgınlık ve teslimiyete karşı bugün yeni ve güçlü bir atılım yapmanın zamanıdır. Revizyonist hainler, halkımızın elini kolunu bağlamak istiyorlar. Onlar, halkımızın daima bir köle olarak kalması, emperyalist efendiler önünde boyun eğmesi için çalışıyorlar. Çünkü amaçları, Türkiye'ye yeni bir emperyalist efendi getirmektir. Revizyonistler, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin önüne barikatlar kurmaya ve duvarlar örmeye çalışıyorlar. Fakat onların duvarları yıkılmaya mahkûmdur. Çünkü onlar da bütün güçlerini emperyalist bir zalimden alıyorlar. Sosyal - emperyalizmin Türkiye'de acentalığını yapan üç beş bürokrat burjuva ve sendika ağası, yığın mücadelesinin seli önünde darmadağın olacaktır.

Emperyalizme karşı mücadele için silkinen ve ayağa kalkan halk yığınları, revizyonist döneklerin teslimiyet duvarlarını yıkmadan ilerliyemez. Bu sebeple emperyalizme karşı mücadele bayrağı ile beraber elimize bir bayrak daha alacağız. Bu bayrak, revizyonizme karşı mücadele bayrağıdır.

HALKIMIZ HİÇ BİR ZİNCİR İSTEMİYOR

Sevgili yurdumuz, yüzyıldan beri hakim sınıflar tarafından o emperyalistin kucağından, diğerinin kucağına atıldı. Bu halkımız için büyük bir derstir. ABD boyunduruğunun kırılmasından kendi hesabına yararlanmak için fırsat kollayan bir emperyalist daha var. Bu emperyalist, Lenin'in proletarya diktatörlüğünü yıkan Sovyet sosyal-emperyalizmidir.

Moskova'daki Yeni Çarlar, Hitler'in izinden gitmekte, özellikle Akdeniz, Avrupa ve Orta Doğu ülkelerini tahakküm altına almak için ellerini her tarafa uzatmaktadır. Aç gözlü sosyal-emperyalistler, büyük bir yayılma hırsına sahiptir ve «barış» palavraları ile halkları uyutmaya çalışıyorlar. Uyanık olmalıyız. Sosyal-emperyalistler, en az ABD emperyalistleri kadar Türkiye devriminin düşmanıdır. Onların en korktuğu şey, Türkiye emekçilerinin yurdumuzun kaderine hükmetmesidir. Çünkü o zaman, Türkiye halkının efendisi olma plânları suya düşecektir.

Bu sebeple ABD emperyalizmine karşı mücadele bayrağının yanında, sosyal-emperyalizme karşı mücadele bayrağını da dalgalandırmalıyız. Bu bayraklar, Türkiye'nin yiğit emekçi halkının bayraklarıdır. Çünkü emekçi halk hiç bir emperyalist efendi istemiyor. Yurdumuzun tek efendisi, emekçi halk olacaktır. İster Amerikan, ister Rus malı olsun, halkımız hiç bir zincir istemiyor. Türkiye'nin Türk ve Kürt milliyetlerinden halkı, bağımsız ve özgür bir yurda sahip olmak istiyor.

Halkımızın dostları, iki süper devlet değil, dünya proletaryası, ezilen halklar ve Üçüncü Dünya ülkeleridir. Halkımızın gerçek dostlarıyla birleşelim! İki süper devlete karşı ezilen dünyanın cephesini güçlendirelim!

Revizyonizmin üzerimize sindirmek istediği teslimiyet ve kölelik ruhunu üstümüzden atmalı ve davranmalıyız. Anti-emperyalist kitle eyleminin bayrağını açmalıyız. Mitingler, yürüyüşler, toplantılar ve çeşitli kitle eylemleri ile emperyalizme karşı mücadele saflarını güçlendirmeliyiz. Yurdumuzu bağımsızlığa kavuşturacak biricik güç, başta işçi sınıfımız olmak üzere halk yığınlarıdır.

NATO'ya hayır!
ABD ile yapılan kölelik anlaşmaları yırtılmalıdır!
Yurdumuzda tek bir yabancı üs ve tek bir yabancı asker istemiyoruz!
Bütün yabancı askerler Kıbrıs'tan dışarı!
İki süper devlet Akdeniz'den ve Orta Doğu'dan defolun!
Ne Amerikan ne Rus çizmesi!
Emekçi halkın bağımsız Türkiye'si!

HALKIN SESİ

SIKIYÖNETİME SON!

TÜRKİYE BİRLİK PARTİSİ GENEL BAŞKANI MUSTAFA TİMİSİ: ULUSUMUZ HİÇ BİR ZAMAN SÜREKLİ BİR ÖZGÜRLÜK HAVASI İÇİNDE YAŞAMADI

S. 1. Sizce Sıkıyönetimin gerçek amacı nedir?

C. 1. TBP, Sıkıyönetimin Kıbrıs'la ilgili olarak ilân edilen amacından saptığını ve ülkede demokratik gelişmeleri engelleyici bir mekanizma olarak devam ettirildiğini düşünmektedir.

S. 2. Sıkıyönetim halkımıza neler getirmiştir?

C. 2. Anti - demokratik bir yönetim neler getirirse onu.

S. 3. Geriye doğru baktığımızda, 1923'den bu yana geçen 52 sene içinde 40 seneye yakın süredir ülkemizde Sıkıyönetim uygulanmıştır. Bu durum ülkemiz açısından sizce neyi gösteriyor?

C. 3. Ulusumuzun hiç bir zaman sürekli bir özgürlük havası içinde yaşamadığını.

S. 4. Sıkıyönetimin kaldırılması için nasıl bir mücadele verilmelidir?

C. 4. Sıkıyönetimi kaldıracak mekanizma bellidir. Bütün vatanseverler geniş bir kamuoyu baskısı yaratarak, parlamentonun Sıkıyönetimi kaldırmasını sağlamalıdırlar.

İşçi
Şemsettin Emecan

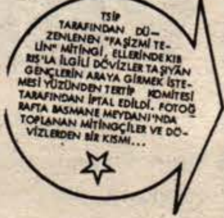
DIŞ GÜVENLİK BAHANEDİR

1. Dış güvenlik bahanedir. Aslında sıkıyönetim işverenlerin ve hükümetin lehinedir. İşçilerin ve sendikaların elini kolunu bağlıyor, bir iş yaptırmıyor, işçiye herhangi bir direniş yaptırmıyor. İşçi, hakkını alamıyor, çünkü karşısında sıkıyönetim duruyor. Sıkıyönetim, iktidarın kendi yerini garantiye alıp, zenginlerin fakirler üzerinde istedikleri gibi eylem yapması için bir fırsattır.
2. Sıkıyönetime dil uzatamıyoruz. Ama, işçi kuruluşları başkanları görüşlerini birleştirip, kanunî yoldan mı, yoksa başka bir yoldan mı, bunun bir çaresini bulmalı.. İşçi vekilleri, bizleri çatıları altında toplayıp, birşeyler yapmalılar.

YENİ ASIR
EGE'NİN ve EGELİLERİN GAZETESİ
18 SAYFA 150 KURUŞ
Sarmaşık'ı izleyiniz
PAZAR 20 TEMMUZ 1975
SAYFA: 2

"Aşırı uçlar" karışınca

HALK, TSİP REVİZYONİSTLERİNİN İHANETİNİ AFFETMEYECEK

TSİP'in "Faşizmi Tel'in" mitingi son anda iptal edildi

● İzmir'de emperyalizmi protesto mitingini iptal eden revizyonistler, polisi yardıma çağırdılar.

TSİP revizyonistleri, İzmir'de 19 Temmuz 1975 günü bütün devrimci kuruluşlar tarafından düzenlenen emperyalizme ve faşizme karşı mitingi iptal ederek ve devrimcileri polise ihbar ederek gerçek işbirlikçi yüzlerini bir kere daha gösterdiler. Onlar, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele ile hiç bir alâkaları olmadığını, hiç bir zaman karşı-devrimci faaliyette bulunmaktan vazgeçmeyeceklerini bir kere daha ispat ettiler.

TSİP revizyonistleri, Rus yardakçısı ve bozguncu tutumlarını daha miting öncesinde başlatmışlardı. Onlar, tertip komitesinin halkı mitinge çağıran afişinin altına TSİP damgasını vurarak, bütün devrimci kuruluşları hiçe saydılar. Mitingden önceki son toplantıda TSİP revizyonistleri, mitingde atılacak sloganlara sansür koymaya kalkıştılar. Ege Devrimci Gençlik Birliği'ne gelerek anti-emperyalist ve anti-faşist sloganların mitingde atılmaması için tehditler savurdular. Ancak, Ege Devrimci Gençlik Birliği, revizyonistlere gereken cevabı verdi ve hiç bir faşist ve sosyal-faşist sansüre boyun eğmeyeceğini kararlılıkla belirtti.

Miting başlarken birkaç bin işçi ve genç meydanda toplandı. TSİP revizyonistleri devrimcilerin taşıdığı anti-emperyalist ve anti-faşist sloganları ihtiva eden pankartların indirilmesini buyurdular. İşçiler ve gençler bunu şiddetle reddetti. İşte tam bu anda, revizyonistlerin hain yüzleri iyice açığa çıktı. TSİP elebaşıları, polise mitingi iptal ettiklerini bildirdiler ve halkın dağıtılması için polisten yardım istediler. Ancak polis, halka saldırmaya cesaret edemedi. Revizyonist döneklerin indirilmesini istedikleri pankartlarda şunlar yazılıydı: «Ne NATO, ne Varşova, Bağımsız Bloksuz Türkiye», «İki Süper Devlete Karşı Üçüncü Dünya ile Birleşelim», «Bütün Yabancı Askerler Kıbrıs'tan Derhal Çekilsin», «İşgale Nihayet Kıbrıs'a Hürriyet», «Halklara Özgürlük».

İşte TSİP revizyonistlerinin korktukları sloganlar bunlardı. Onlar, bu sloganların halka ulaşmasını önlemek için mitingi iptal ettiler ve halkı polise şikayet ettiler.

TSİP revizyonistlerine göre, bu sloganlar «anti-sosyalist» sloganlarmış. Onlara göre, Türkiye'nin NATO'dan çıkmasını istemek ve Rus sosyal-emperyalistlerinin güdümündeki Varşova paktına karşı çıkmak «anti-sosyalizm»dir. İşte onların sahte sosyalist yüzü gittikçe daha çok açığa çıkıyor. Onların sosyalizmden kastettikleri, emekçi halkın sömürü ve zulümden kurtulduğu bir düzen değil, sosyal-emperyalistlerin işgali altındaki bir kölelik düzenidir.

«İşgale Nihayet» sloganı da TSİP döneklerinin sahtekâr yüzlerini ortaya çıkarttı. Onlar, aslında Kıbrıs'taki Türk işgalinin sona ermesini istemiyorlar. Çünkü, efendileri Rusya, Kıbrıs'taki işgal sayesinde bulanık suda balık avlayabilecek ve Akdeniz'deki hakimiyetini artırabilecektir. TSİP revizyonistlerinin, Kıbrıs'ın işgal edildiği gün takındıkları istilacı tutumla bugünkü tutumları arasında hiç bir fark yoktur. Onlar, Kıbrıs halkının bağımsızlığını istemiyorlar. Kıbrıs'ın Sovyet sosyal-emperyalistlerinin tahakkümüne girmesini istiyorlar.

TSİP revizyonistleri «Halklara Özgürlük» sloganına da şiddetle karşı çıkıyorlar. Çünkü onlar, Türk ve Kürt milliyetinden halkı, sosyal-emperyalist efendilerinin kölesi yapmak istiyorlar. Daha bugünden halkımızı bu millî köleliğe hazırlamaya çalışıyorlar.

TSİP revizyonistlerinin her türlü engelleme çabalarına rağmen işçiler ve gençler çarşı içinden Kemeraltına kadar yürüdüler. Revizyonist hainlere büyük tepki duyan halk, «Kahrolsun Revizyonizm» sloganını yürekten haykırdı. Herkes bir kere daha gördü ki, revizyonistlerle birlikte anti-emperyalist, anti-faşist bir hareket yapılamaz. Çünkü onların anti-emperyalizmi sahtedir. Revizyonistlerin esas karakteri sosyal-emperyalizm yardakçılığıdır. 1968'de Dolmabahçe'den Amerikan bahriyelilerinin üzerine akan halk selini durdurmaya kalkanlar da revizyonistlerdi. O revizyonistler ki, 12 Mart faşistlerinin verdikleri koltuk değnekleriyle doğruldular.

Emperyalizme ve faşizme karşı yükselen halkın gür sesi revizyonist yardakçıları korkudan titretiyor. Emperyalizm ve revizyonizm halkımızın ayakları altında ezilecektir.

KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL - FAŞİST REVİZYONİSTLER

TSİP ve GSB revizyonist Sovyet işbirlikçileri, yurdumuzun tam bağımsızlığa kavuşmasını isteyen, faşizme ve emperyalizme karşı sloganlar atarak meydana toplanan binlerce kişiyi dağıtmaya ve polis zoruyla dağıttırmaya çalıştılar.

Kitlelerin bağımsızlık ve bloksuzluk taleplerini köreltmek ve bu yoldaki mücadelelerini bastırmaya çalışmak, bugün MC faşistlerinin istediği ve yapmaya çalıştığı bir şeydir.

TSİP ve GSB revizyonistleri de, kitlelerin bağımsızlık taleplerini ve devrimci sloganları bastırmaya, bastıramayınca 19 Temmuz mitingini polis gücüyle değittırmaya çalışmakla MC faşistleriyle aynı safta olduklarını kanıtladılar.

Biz devrimciler olarak, revizyonist Sovyet işbirlikçilerinin bu tutumunu, emekçi halkımızın bağımsızlık mücadelesine bir ihanet olarak vurguluyor ve halkımızı «NE AMERİKAN NE RUS ÇİZMESİ, EMEKÇİ HALKIMIZIN BAĞIMSIZ TÜRKİYESİ» sloganı etrafında birleşerek, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere Sovyet işbirlikçisi revizyonist dönéklere ve onların ağababaları Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da mücadeleye çağırıyoruz.

EGE DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

Sendika Hürriyeti İş Güvenliği!

KOÇAK DEMİR ÇEKME İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİNİ KIRAN, MADEN - İŞ'İN SENDİKA AĞALARIDIR

İstanbul Koçak Demir Çekme fabrikasında çalışan 80 işçinin sendika seçme özgürlüğü için bir süre önce başlattığı direniş kırıldı. Maden-İş'e geçmek için mücadele eden Koçak işçileri, Maden-İş'in kendilerine sahip çıkmaması sonucu patronun istediği sendika olan Öz Maden-İş'e geçmek zorunda kaldılar.

Bunun sorumlusu kimlerdir? Bu soruyu Koçak'dan bir işçi arkadaş şöyle cevaplandırdı:

«Sorumlu ya da suçlu olanlar, Maden-İş temsilcilerinin söylediği gibi Koçak işçileri midir? Yoksa işçileri yalnız bırakan Maden-İş midir? Her şey gün gibi açık. Bizler Maden-İş'e geçmek için sıkılmış bir yumruk gibi patronun karşısına dikildik. Ölmek var dönmek yok dedik. Direnişin ilk günlerinde patron, fabrikadan bir kaç kamyon mal çıkartmaya kalkışınca, biz hepimiz buna karşı çıktık, kamyonları bırakmadık. Sendika avukatı geldi: «Bırakın kamyonlar çıksın, çatışma çıkmasın» dedi ve ekledi: «Yoksa çatışma çıkar, kan dökülürse faşizm gelir, sömürü düzeni gelir!» Biz buna şaşırdık, «Bu düzen ne düzeni ola ki!» dedik. Ama bu arada kamyonlar malları çıkardı.

«Bir süre sonra patron yeniden mal çıkartmak isteyip de biz yine karşı çıkınca, direnişimize el koyan sıkıyönetim, düzenin ne düzen olduğunu iyice gösterdi. Mal çıkartılmasına karşı koyduk, dört arkadaşımız içeri alındı. Ertesi gün cemseler dolusu asker ve toplum polisi geldi. Artık direnişin sürüp sürmeyeceği, malların çıkıp çıkmamasına bağlıydı. Anamızı, bacımızı, karımızı, çocuklarımızı fabrikanın önüne getirelim, topluca direnelim dedik. Sendika bu isteğimizi de bastırdı. Mal çıkartan kamyonlara yolun ta başına kadar askeri cemseler refakat ediyordu. Biz çaresizlik ve öfke içinde milyonlarca liralık çekilmiş ve kütük demirlerin fabrikadan çıkarılışını seyrettik. Direnişimizin dönüm noktası o gün oldu. Kimi arkadaş köyüne, kimi de askere gitti. Direniş gevşedi. Askere giden arkadaşlarımız sendikadan yolluk parası istediler. Sendika önce vermedi, daha sonra da biz topluca baskı yapınca borç para vermek zorunda kaldı.

«Sendika, bizim fabrikada yetkiyi almış olmasına rağmen bize hiç bir yardımda bulunmadı. Gördük ki, sendika tıpkı patronlar gibi düşünüyor. Büyük fabrikalara daha çok önem verip bizleri umursamıyorlardı bile. Çünkü büyük fabrikalardan daha çok aidat alacaklardı. Sendikaya gittik yardım istedik. Maden-İş'in 14. Bölge Temsilcisi Celâl Altıntaş «Gidin patrondan isteyin» dedi. Biz de «patron para vereyim ama, siz de sendikadan istifa edin diyor» dedik. Celâl büyük bir öfke ile fırladı. «İyi yalı» dedi, «istifa edin, hem siz kurtulursunuz, hem de biz.»

«Patronun ve sendikanın gayreti sonuç verdi. İki gün geçmeden, arkadaşların bir kısmı Maden-İş'den istifa edip, patronun gösterdiği sendikaya, Öz Maden-İş'e geçtiler. Direniş de böylece kırılmış oldu. İşte biz Koçak Demir Çekme işçilerinin direnişinin gerçek hikâyesi bu.»

KARA LİSTELER İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

Alibeyköy'deki Sungurlar Kazan fabrikasından son iki hafta içinde çıkartılan işçi sayısı 8'i buldu. İşçi çıkarmaları üzerine Haliç Halk Birliği yayınladığı bir bildiride şöyle diyor:

«Sungurlar Kazan fabrikasındaki zulüm ve baskının kaynağı patron ve sarı şebeke Cevher-İş Sendikası. Patron uşağı sarı Cevher-İş Sendikası işçilerin emek ve alın terini Sungurlar patronuna peşkeş çekiyor... Patronun ve sarı sendikanın oyunlarını boşa çıkartalım. İşten çıkarmalara müsaade etmeyelim. İşçi çıkarmalara, patron ve sarı sendikanın sömürü ve zulmüne karşı topluca direnelim. Bu işin başka yolu yoktur.

Ya hep beraber, ya da hiç birimiz. Kurtulmak yok tek başına yumruktan ve zincirden.»

Patronlar, işten attıkları işçileri kara listeye alıyor ve başka bir fabrikada yeniden çalışmasını da önlemeye gayret ediyorlar. Sungurlardan atılan bir işçi, ÇBS boya fabrikasında işbaşı yaptıktan bir hafta sonra hiç bir gerekçe gösterilmeden oradan da atıldı.

Onların kara listeleri, onların sarı sendikaları, onların tankı, topu, tüfeği işçi sınıfının yükselen mücadelesini durduramayacaktır.

REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI İŞÇİ DAYANIŞMASININ DÜŞMANLARI

İstanbul'daki Bohemya Kristal Avize fabrikası patronları, sendika seçme özgürlüğü uğruna mücadele eden işçilerin direnişini kırmak için her yola başvuruyor. Onlar, işçilerin kendi aralarında ve çevreyle olan dayanışmalarını bozmak için, sıkıyönetimi, jandarması, polisiyle işçileri tehdit ediyorlar. «Dışardan gelen 'yabancılarla' sakın ilişki kurmayın, dayanışma içine girmeyin» diyorlar. Sendika ağaları ilk fırsatta bu koroya katılıp patronların hizmetinde olduklarını gösterdiler.

Hür Cam-İş'in TSİP'li Genel Sekreteri Mehmet Ali Tunçdemir, direnişdeki işçilerle dayanışmaya giren çevre işçilerine şöyle dedi: «Burası benim işyerim. Sakın bir daha buraya gelmeyin.» Böylece TSİP'li sendika ağası patronlarla aynı kafaya sahip olduğunu gösterdi. TSİP'li sendika ağası bununla da kalmadı ve Kristal Avize işçilerine şöyle dedi: «Dışardan gelen yabancılarla sakın konuşmayın aranıza almayın. Sizlere yapılan sıkıyönetim baskısının sebebi onlardır.»

İşçiler ise, kendilerine yapılan baskının patronlara karşı direnişi sürdürdüklerinden ileri geldiğini biliyorlar.

Bohemya Kristal İşçileri yayınladıkları bildiride şöyle diyorlar:

«Kardeşler, bacılar, analar, babalar, tüm ezilenler. Hepimiz bir avuç parababasının sömürü ve tahakkümü altında yaşamaktayız ve yaşamaya zorlanmaktayız. Her gün binlerce işçi sendikalaşmak için işten atılmakta açlık ve sefaletin pençesine itilmektedir. Nasıl ki, bütün parababaları kendi çıkarları için işçi ve emekçilere karşı birlik oluyorlarsa, biz işçiler de daha iyi kenetlenmeliyiz Çünkü bütün işçilerin çıkarları birdir. Mücadelemizi destekle!»

TARIM İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİNİ BASTIRAMAYACAKLAR

Faşist «Milliyetçi Cephe» iktidarı 12 Mart'taki faşist dönemde olduğu gibi işçi sınıfımız üzerindeki yoğun baskılarını sürdürmektedir. Son olarak anayasal haklarını kullanan ve sendikalaşma mücadelesi veren tarım işçilerinin Söke'deki mücadelesini türlü baskılar, kanunsuz tutuklamalar ve zorbalıklarla engellemek istediler.

Kurulduğundan beri, türlü baskı ve engellere göğüs gererek tarım işçilerini örgütlemeye çalşan Toprak - İş Sendikasının dört yöneticisi tutuklanmıştır. Bundan amaç işçileri örgütsüz bırakarak mücadeleyi bastırmaktır. Mücadeleye dört elle sarılan kadın işçilerin karşısına jandarma dipçiği çıkarılmıştır.

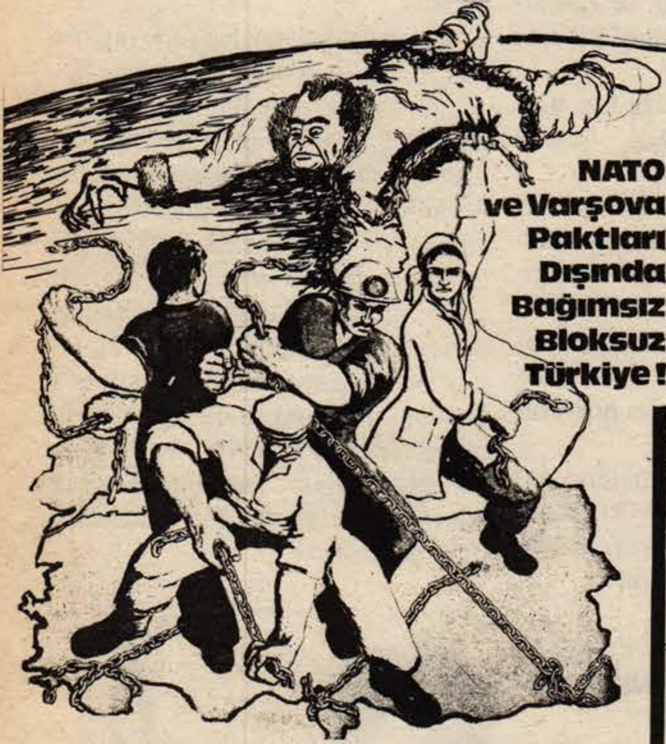
Tarım işçilerinin örgütlenmesi ve mücadelesi, toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin korkulu rüyasıdır. Hâkim sınıflar istedikleri kadar 12 Mart faşizmi yöntemleriyle işçilerin karşısına dursunlar, Tarım işçilerinin haklı mücadelesini ve örgütlenmesini bastıramıyacaklardır. İşçi sınıfı, bu zorbalığın karşısında kenetlenecek ve mücadelesini sürdürecektir.

Yaşasın Tarım işçilerinin haklı mücadelesi!..

Yaşasın işçi sınıfımızın devrimci dayanışması!..

Türkiye Yeni Haber - İş Sendikası
İstanbul Şube Yönetim Kurulu adına
O.Zinnur BAYRAKTUTAN
Şube Baskanı

PUSUDA BEKLEYEN FELAK

ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE BİRLİK !

On milyar liralık Rus kredisinin niteliğini, revizyonistler çok güzel belirttiler. «Yürüyüş» dergisi, bu kredinin bir «cankurtaran simidi» olduğunu yazdı (sayı 13). Behice Boran, geçen hafta meseleyi daha açık olarak şöyle koyuyordu: «Sekiz yıldan beri de burjuvazi ve iktidarları finansman zorluklarını Sovyetler Birliği'ne başvurarak giderme durumunda kalmıştır. Bugün de finansman kaynakları bakımından en sıkışık kalındığı bir zamanda Sovyetler Birliği'nden 700 milyon dolar sağlanmıştır.» (Yürüyüş, sayı 15, s. 8)

Brejnev emperyalistleri, Amerikancı faşist Milliyetçi Cephe iktidarına niçin «cankurtaran simidi» atmaktadır? Üstelik bu «cankurtaran simidi», MC iktidarının her bakımdan büyük güçlükler içinde bulunduğu ve neredeyse boğulacağı bir zamanda atılmaktadır. Benzetme tam yerindedir. Sovyet kredisi ve desteği, bir süre için MC iktidarının canını kurtarmıştır.

Sosyal-emperyalistlerin amacı Türkiye'nin Kıbrıs'taki işgal politikasında direnmesini sağlamaktır. Bunu Milliyetçi Cephe faşistlerinden daha iyi yapacak bir iktidar bulmak, bugün için mümkün değildir.

Moskova'daki Yeni Çarlar, Kıbrıs meselesinde başından beri çeşitli dolaplar çevirerek yangını körüklemeye çalıştılar. Onlar, tam anlamıyla bir felaket tüccarı rolü oynamaktadır. Bütün politikalarını Türkiye ile Yunanistan arasındaki çatışmanın şiddetlenmesi amacına yöneltmişlerdir. Sosyal-emperyalistler, bir Türkiye-Yunanistan savaşının pususuna yatmışlardır. Böyle bir savaşın ganimeti olarak, Türkiye ile Yunanistan'dan birinin kendi kucaklarına düşeceği umudu içindedirler. Yayılma hırsı Yeni Çarların gözünü o derece bürümüştür ki, onlar halkların birbirini kırmasından medet umuyorlar.

MOSKOVA'NIN İKİYÜZLÜ POLİTİKASI: «TAVŞANA KAÇ, TAZIYA TUT»

Bilindiği gibi, Türkiye'nin Kıbrıs'ı işgal etmesine yeşil ışık yakan Sovyet sosyal-emperyalistleri olmuştur. Onlar, NATO'ya bağlı bir ordunun Kıbrıs'a girdikten sonra kendi arzusuyla adadan çıkmayacağını pekâlâ biliyorlardı. Ne var ki, Türkiye ve Yunanistan arasındaki çatışmayı derinleştirmek ve yangını körüklemek için, işgale yeşil ışık yaktılar. Bu suretle, Yunan faşistlerinin müdahalesine uğrayan Kıbrıs, bu yetmezmiş gibi, ikinci bir NATO devleti tarafından işgal edildi. Sovyetler'in istediği gibi, su daha da bulanmıştı. Artık sosyal-emperyalistler Yunanistan'ın arkasına geçebilir ve bulanan suda balık avlama politikalarını bu şekilde devam ettirebilirlerdi.

İşgale yeşil ışık yakan Sovyetler Birliği, büyük bir ikiyüzlülükle üç gün içinde «işgalin son bulması», taraftarı kesildi. Sosyal-emperyalistler, «tavşana kaç, tazıya tut» diyorlardı. Kıbrıs'tan Türk askerlerinin çekilmesini aslında istemiyorlardı. Çünkü bunun gerçekleşmesi, yani Kıbrıs'a yapılan müdahalelerin son bulması, Sovyetler Birliği'nin bulanık suda balık avlama politikalarını da iflas ettirecekti. Bu sebeple Sovyetler Birliği, bir yandan Yunanistan'ı desteklerken, öte yandan Türkiye'deki faşist iktidarın yardımına koşmakta ve ona cankurtaran simidi uzatmaktadır.

Bütün dünya ülkeleri Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunuyor ve yabancı askerlerin geri çekilmesinde ısrar ediyor. Bu durumda, Türkiye'deki faşist MC iktidarı büyük bir yalnızlığa düşmüştür. Demirellerin otuz yıllık efendisi ABD emperyalistleri dahi, belli tavizler vermesi için Türkiye'ye baskı yapmakta, hatta silâh ambargosu uygulamaktadır. ABD emperyalizminin Kıbrıs'a hakim olmak için uyguladığı plânlar, NATO'nun güneydoğu kanadında büyük bir çatlağa yol açtı. ABD, ilk önce Yunan faşistlerinin Kıbrıs'taki darbesini destekledi. Daha sonra Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahale etmesini önleyemeyen Amerika, bu sefer de Yunan cuntasının tasmasını sımsıkı tutarak, Kıbrıs'ın Türkiye tarafından işgaline yardımcı oldu.

ABD emperyalistleri, Yunan kartına oynarken, Sovyet sosyal-emperyalistleri Türkiye kartına oynadı. Türkiye Kıbrıs'a çıkınca, artık ABD'nin elinde Türkiye kartı vardı. Yunanistan kartı ise Rusya'nın eline geçmişti. Bu şartlarda ABD'nin durumu, «yukarı tükürse bıyık, aşağı tükürse sakal» deyişiyle anlatılabilir. Görünüşte ABD, Kıbrıs'a hakim olmuştur. Fakat hem Yunanistan'da, hem de Türkiye'de ABD'ye karşı mücadele şiddetlenmiştir. Her iki ülkenin gericileri dahi, ABD'li efendilerine kafa tutmaktadır. ABD, ikisine de söz geçiremez bir duruma düşmüştür ve olayların gelişmesinin dizginini elinden kaçırmıştır.

Bugün Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs'ta ABD emperyalizmine karşı mücadelenin güçlenmesi için son derece elverişli şartlar vardır. Bu ülkelerin iktidarları dahi, diğer Orta Doğu ülkelerine ve Üçüncü Dünyaya yaklaşan bir politika izlemek durumunda kalmışlardır. ABD emperyalizminin çöküşünün hızlanması ve bu emperyalistin elindeki dizginleri kaçırması karşısında, gerek Türkiye, gerekse Yunanistan Üçüncü Dünyadan güç almaya çalışmaktadır. Şüphesiz bu durum bölge halklarının yararınadır.

İKİ SÜPER DEVLETİN TAHAKKÜM EMELLERİ SUYA DÜŞECEKTİR

Fakat ortada en az ABD emperyalizmi kadar tehlikeli bir düşman daha vardır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, ABD emperyalistlerinin ayağının kaymasından kendi emperyalist emelleri için yararlanma çabası içindedir. Sosyal-emperyalistler, bir yandan sözümona «bağımsız Kıbrıs» taraftarı pozuna girerek, bütün yabancı askerlerin Kıbrıs'tan çekilmesini istiyorlar. Diğer yandan işgalci politikayı devam ettirmede büyük zorluklarla karşılaşan MC faşistlerine can kurtaran simidi uzatıyorlar. Ayrıca Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkını hiçe sayarak, Kıbrıs meselesini çözmek için uluslararası bir konferans toplanmasını istiyorlar. Bu suretle, Kıbrıs'ın kaderi üzerinde söz sahibi olmaya çalışıyorlar.

Bugün, gerek ABD, gerekse Rus emperyalistlerinin çevirdikleri dolapları boşa çıkarmak için tek bir politika vardır. Bu politikanın ana çizgileri üzerinde bir kere daha durmak istiyoruz:

- Türkiye üzerindeki ABD tahakkümüne he- alenda son verilmelidir. Türkiye NATO'dan çıkmalı, yabancı üs ve askerler yurdumuzdan atılmalıdır.
- Türkiye, Orta Doğu ve Akdeniz'de ABD ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin tahakküm ve yayılma politikalarına karşı etkin ve kararlı bir mücadele yürütmelidir.
- Türkiye, diğer Orta Doğu ülkeleri ile, Yunanistan, Kıbrıs ve Balkan ülkeleriyle sağlam bir dostluk kurmalıdır. Bütün Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşmenin yolu, ilk önce bölgemizdeki bu ülkelerle kurulan dostluktan geçer. Bu sebeple Türkiye'nin İslâm konferansına katılmasını ve alınan anti-emperyalist kararlara imza atmasını olumlu karşılıyor, fakat MC iktidarının bu konudaki ikiyüzlü tutumunu protesto ediyoruz.
- Türkiye, derhal Kıbrıs'taki askerlerini geri çekmeli ve Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkını tanımalıdır. Kıbrıs'ın bağımsızlığı için, bütün yabancı asker ve üslerin Kıbrıs'tan çıkması için mücadele edilmelidir.

OKUYUCU MEKTUBU

AMERİKAN VE RUS UŞAKLARINA KARŞI BÜTÜN VATANSEVERLER BİRLEŞMELİDİR!

Cephe hükümeti Ecevit'i bile komünistlikle suçlayarak, komünizme karşıyız diyor. Ve Amerikancıların, Rusçuların alkışını topluyor. Tabii devrimci vatanseverlerin nefretini. Eyvallah dedik, bir sağ bir soldan.

Görülüyor ki Amerikan Dışişleri Bakanı Kissinger'in domino taşı dediği devletler, tek tek bağımsızlığa, insaniyete doğru ilerliyor. Üçüncü Dünya devletlerini güçlendiriyor. Bugün seksene doğru yükselen Üçüncü Dünya devletleri bağımsız, barışçı politika izlemektedir. Türkiye ise Amerikan emperyalizminin kucağından Rus emperyalizminin kucağına atılmak için gayret sarfetmekte, sempati toplamaya çalışmaktadır. Bu durumda bir Orta Doğu savaşı çıkarsa, bütün bloksuz ülkelerin lânetiyle birlikte tarihini kapkara karalayacaktır. Bu insanlığa ihanetin en büyük aşaması olur. Vatanını seven herkes birleşmelidir. Bu günün egemenleri, adaletin gözlerini kör etmiş, özgürlüğü mahkûm etmiştir.

BİR İŞÇİ

YERİMİZ

İlhami Soysal

Gerçekten Türkiye'de yapılması gereken şey, salt Amerikan üs ve tesislerinin değil, ortak savunma tesisleri denen, NATO tesisleri denen tüm yabancı üs ve tesislerin kapatılmasıdır... Türkiye, kesin bir atılımla üslerden, tesislerden ve paktlardan, gizli kapaklı ikili anlaşmalardan arınmadığı, Üçüncü Dünya denen bağımsızlar safında yer almadığı sürece, dünyanın iki süper devleti arasında bir pazarlık konusu, bir şamar oğlanı olmak durumundan kurtulamaz.

Yeni Ortam, 22.7.1975
«Ne Oldu?» adlı makaleden

T TÜCCARI

YUNANİSTAN VE KIBRIS'LA DOSTLUK İSTİYORUZ

Kıbrıs'tan askerleri çekmek, Türkiye'nin anti-emperyalist bir politika uygulaması ve kendi bağımsızlığı için kilit meseledir. Kıbrıs'ın bağımsızlığına saygı gösteren bu tutum, hem ABD, hem de Sovyet sosyal-emperyalistlerinin planlarını suya düşürecektir. Böyle bir politika sayesinde, Türkiye'nin Yunanistan, •Kıbrıs, Orta Doğu ülkeleri ve bütün Üçüncü Dünya ile sıkıca birleşmesi mümkün olacaktır. Kıbrıs'a her türlü yabancı müdahalenin kalkması, Kıbrıs, Yunanistan ve Türkiye arasındaki çatışmaların son bulmasını sağlayacak, bu ülkelerin ABD ve Sovyet tahakkümüne karşı birleşmelerini mümkün kılacaktır.

Her üç ülkenin ve halkın menfaatleri ortaktır. Her üçü de, iki süper devletin tahakküm ve tehdidi altındadır. Bu üç ülke arasındaki ihtilâfları körükleyenler, emperyalistlerdir ve bugün özellikle Sovyet sosyal-emperyalistleridir. Bu sebeple biz, felaket tüccarlarının umutlarını boşa çıkarmak için, Yunanistan ve Kıbrıs'la dostluğa büyük önem veriyoruz.

Kıbrıs'ın işgalinin birinci yıldönümünde İzmir'de yeni bir ordu kurulmasını ve Yunanistan'a kaba tehditler savurulmasını, yurdumuzun menfaatlerine aykırı buluyoruz. Yurdumuzun ve halkımızın düşmanı Yunanistan değil, ABD ile Sovyetler Birliği'dir.

BÜTÜN YURTTA ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

Amerikan emperyalistleri, ülkemizi tamamen teslim almak istiyorlar. Rus emperyalistleri, içine düştüğü zor durumdan yararlanarak ülkemize sızmaya ve Türkiye'yi ele geçirmeye çalışıyorlar. MC faşistleri ise bir yandan Amerikan emperyalizminin uşaklığını yapmaya devam ederken, öte yandan Rus sızmasına karşı ülkemizin kapılarını açıyorlar.

Bu şartlar altında Türkiye'nin bütün anti-emperyalist güçlerine büyük bir görev düşmektedir. Ülkemizin bağımsızlık mücadelesini yükseltmek. Anti-emperyalist ruhu bütün yurtta yaymak. Kıbrıs'tan askerlerin çekilmesini istemek, Yunanistan'la savaşa karşı çıkmak. Amerikan emperyalizminin boyunduruğuna ve Rus tehdit ve sızmasına karşı mücadeleyi bütün yurtta yükseltmek, emekçi halkı bu yönde seferber etmek, mitingler, yürüyüşler düzenlemek.

Ancak şunu bir kere daha belirtmeliyiz: Sadece Amerikan emperyalizmine karşı değil, hem Amerikan emperyalizmine hem de Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı bütün yurtta mücadele.

KAHROLSUN YURDUMUZU AMERİKA'YA VE RUSYA'YA PEŞKEŞ ÇEKENLER

Son günlerde Sovyetler Birliği ile ülkemizin başında bulunan Milliyetçi Cephe hükümeti arasında görüşmeler yapılıyor. Bazı anlaşmalar imzalandı. Bu kredi ve ticaret anlaşmalarına göre; bazı yeni tesisler yapılmakta, bazıları da genişletilmektedir. Çan ve Orhaneli'de termik santrallar kurulması, Seydişehir alüminyum tesislerinin genişletilmesi ve İskenderun Demir-Çelik'in kapasitesinin 1 milyon tondan 4 milyon tona çıkarılması kararlaştırılmıştır. Türkiye çok daha azını talep ettiği halde bütün bunlar için 10 milyar TL. kredi veriyorlar. Karşılığında tarım ürünlerimizi ucuz fiata kapatıyorlar. Bu tefecilikten başka bir şey değildir.

Bu anlaşmayla ilgili incelemeler yapmak için Sovyet Devlet Komitesi heyeti İskenderun'a gelmiş bulunmaktadır. İki süper devletten biri olan Sovyetler Birliği'nin bu yüksek heyeti, elbette kara kaşımız, kara gözümüz için gelmiyor. Ülkemizi tuzağa düşürmek ve sömürmek için geliyorlar.

Sovyet emperyalizmi açıkça sömürü amacıyla ülkemize sızmaya başlamış durumdadır. Bu Sosyalist bir yardım değil emperyalist bir sızmadır... Sovyet sosyal-emperyalistleri dünya çapında uyguladıkları emperyalist sömürü ve tahakküm politikasını ülkemizde de uygulamaya kalkışmaktadırlar.

Milliyetçi Cephe hükümetinin sosyal-emperyalistlerle anlaşmayı seve seve imzalaması onların ülkemizin çıkarlarını her zaman bir emperyaliste olmazsa başka bir emperyaliste satabileceklerini göstermektedir. Bunlar iflah olmaz emperyalist uşaklarıdırlar.

Sovyetlerin sözde yardımlarının ne biçim bir oyun olduğunu işçi sınıfımız Aliağa rafinerisi inşaatlarında görmüştür. Sahte Sosyalist Sovyetler orada müteahhitlerle birleşmişler ve haklarını almak için mücadele eden işçilerin ezilmesine yardım etmişlerdir. Sosyalizm davasının şehitlerinden Necmettin Giritlioğlu'nun öldürülmesinde onların da suç ortaklığı vardır. Şimdi de İskenderun Demir-Çelik ve Seydişehir Alimünyum tesisleri kuruluyor. Sovyet sömürücüleri Hem Demir-Çelik ve alüminyum ürünlerimizi kapatacaklar, hem de tarım ürünlerimizi yok pahasına satın alacaklar. Hem işçimizi hem köylümüzü sömürecekler, yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi yağmalayacaklardır. İşte İskenderun'a gelen Sovyet heyeti böyle gerici bir amaçla geldi. Bütün yurdumuza ve İskenderun'a Amerikan soygunculuğuna ilaveten Sovyet soygunculuğunu getirdiler. Bunlar dost değil dost maskesi takmış ve Amerikan emperyalistlerinden farkı olmayan yağmacı ve sömürücülerdir. İskenderun işçi sınıfı, halkı ve devrimcileri olarak bu oyuna karşı çıkıyoruz. Dünyanın iki süper devleti olan Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleri başkanları bu yılın başlarında Viladivostok toplantısında dünyayı paylaşmak için pazarlık yaptılar. Dünyayı hükmedecekleri nüfuz alanlarına bölüp sömürmeyi kararlaştırdılar. Güzel yurdumuz da bu pazarlıklarda söz konusu olmuştur. İki süper devlet ülkemizi elbirliğiyle nasıl sömüreceklerini görüşmüşlerdir.

Bugün bütün dünyada iki süper devletin sömürü ve tahakkümüne karşı mücadele var. Üçüncü Dünya ülkeleri iktisadi ve siyasi bağımsızlıkları için baş düşmanları olan iki süper devlete karşı mücadele ediyorlar. Ülkemiz de ezilen ulusların, Üçüncü Dünyanın safına katılmalıdır. İki süper devlete karşı iktisadi ve siyasi bağımsızlığımızı kazanmak için sonuna kadar mücadele etmeliyiz. Halkımız bağımsızlığına düşkün bir halktır ve tam bağımsızlık için mücadele veriyor. Ülkemizde herhangi bir yabancı ülkeye ait üs ve tek bir yabancı asker istemiyoruz.

Ülkemiz siyasi ve iktisadi bağımsızlığını kazanmak için esas olarak kendi gücüne dayanmalıdır. Yurdumuzun zenginlikleri kalkınmamıza ve halkımızın refahına yeterlidir. Zenginliklerimizi emperyalistlerin sömürüsüne terkeden hain işbirlikçilere karşı sonuna kadar mücadele etmeliyiz. Yurdumuzu hiç bir kimseye sömürtmeyeceğiz. Sosyalist maskesi takmış emperyalist Sovyet Rusya'ya karşı uyanık olalım. Gerçek sosyalist ülkelerle eşit ilişkiler temelinde dostluğumuzu ve dayanışmamızı geliştirmeliyiz. Yurdumuzun ve halkımızın menfaatleri bunu gerektirmektedir. Aksi takdirde Amerikan emperyalizminin ve Sovyet sosyal-emperyalizminin çifte boyunduruk ve sömürüsü yurdumuz ve halkımız üzerindeki yoksulluk ve zulmü daha da ağırlaştıracaktır.

Kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi.

Kahrolsun dünyayı paylaşan, tahakküm ve sömürü peşinde koşan iki süper devlet.

Kahrolsun Yurdumuzu Amerika'ya ve Rusya'ya peşkeş çeken Milliyetçi Cephe.

Yaşasın dünya halklarının ve sosyalist ülkelerin kardeşçe dayanışması.

Yaşasın Üçüncü Dünya...

Yaşasın, bağımsız Türkiye...

İskenderun Halk Birliği Başkanı
GÜLABİ DEMİR

ÜÇÜNCÜ DÜNYA

Bülent Ecevit

...öyle bir dünyadayız ki, bugün ...ine karşıt blokların önderi durumundaki devletler, kendi müttefikleri ...duğundan çok daha yakın bir ...içindedirler. Kendi müttefiklerinin ...medikleri bazı bilgileri birbirlerine ...ermektedirler. Kendi müttefiklerini ...oluşturmadıkları bazı kararları ...eri arasında almaktadırlar. Ge... ...ıl Viladivostok'da Amerikan ve ...t önderlerinin Türkiye hakkında ...kiye'nin geleceği hakkında ne...nuştuklarını Türkiye'de kesinlikle bilen tek bir kişi olduğunu san...ım.

Bülent Ecevit, 20 Temmuz 1975 tarihli Basın Toplantısı

Türkiye Birlik Partisi Gençlik Kolları

Partimize göre, Türk dış politikasının bloksuz ülkeler safında bir yörüngeye sokulması, Arap-İslâm alemine dost, ulusal kurtuluş mücadelelerinden yana, ABD emperyalizmine karşı bir çizgi izlemesi ... gerekir.

20 Temmuz 1975 tarihli açıklamadan

Celal İmren

Meseleyi ezilen halklar açısından düşünecek olursak, üçüncü dünya ülkeleri olarak isimlendirdiğimiz bağımsızlık savaşları vermiş ülkelerin SSCB'ye karşı duydukları nefretin nereden oluştuğunu çabuk anlarız. İki süper devlet, Amerika ve Rusya emperyalist sisteme sırt dayamışlardır. Dünyanın ilk sosyalist devleti Rusya, bugün artık sosyal-emperyalist bir devlettir.

SSCB'nin, bugün ezilen halkımızın baş düşmanı olan cepheye, Türkiye'yi düşürdüğü iktisadi çıkmazdan kurtarmak için 10 milyar liralık yardım yapması nasıl açıklanabilir? Askeri yardım konusunda Amerika'dan kesin bir cevap alan Demirel, düştüğü denizde boğulmamak için çözüm yolunu yılana sarılmakta buldu. Çünkü artık Rusya da Amerika gibi bir süper devlettir ve sosyal-emperyalist sistemin ağababasıdır...

Ne modern revizyonistlerin ve ne de Demirel'in iki yüzlü siyasetleri saklı kalamazdı. Yine modern revizyonistler ve Demirel halkı uyutamazlar.

Biga'da çıkan Özgür Gazetesi, 14 Temmuz 1975

AVRUPA'NIN GÜVENLİĞİ İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELEYLE SAĞLANABİLİR

İki yılı aşkın hazırlık çalışmalarından sonra, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Zirve Toplantısının Temmuz sonunda Helsinki'de yapılması kararlaştırılmış bulunuyor. Dünya hegemonyası için mücadele eden iki süper devlet ve küçük ve orta büyüklükteki Avrupa ülkeleri, bu konferansta farklı emaçlar güdüyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistleri savaş tehlikesinin uzaklaştığı masallarıyla halkların uyanıklığını köreltmeyi, aynı zamanda «Avrupa'da iki toplumsal sistemin varlığının tanınması» maskesi altında Doğu Avrupa üzerindeki hegemonyalarını meşrulaştırmayı, Batı Avrupa'nın kendilerine karşı birleşmesini önlemeyi, «tüm Avrupa çapında işbirliği» sloganıyla bütün Avrupa'yı vesayetleri altına almayı planlıyorlar. Dünya hegemonyası için Sovyetler'le mücadele içinde olan ABD emperyalistleri ise, Avrupa ülkeleri ve halklarının sırtından sosyal-emperyalistlerle kirli pazarlıklara girişiyorlar. Onlar da Batı Avrupa üzerindeki nüfuzlarını meşrulaştırmayı, bu bölgedeki büyük menfaatlerini tahkim etmeyi amaçlıyorlar.

Kendi sınırları dışında yüzlerce üs ve yüz binlerce asker bulunduran, dünyanın bütün denizlerinde filoları kol gezen, birbirleriyle çılgınca bir silâhlanma yarışı içinde olan ABD ve Sovyetler Birliği'nin Avrupa güvenliğinden dem vurmaları, tam bir sahtekârlıktır. Bugün ABD ve Sovyetler Birliği dışında Avrupa güvenliğini kim tehdit ediyor? Dünya silâhlanma harcamalarının yüzde 60'ını ABD ve Sovyetler Birliği, yüzde 80'ini NATO ve Varşova Paktları yapıyor. Özellikle Sovyetler, son yıllarda silâhlanma ve silâh ticareti bakımından ABD'yi geçmiş bulunuyorlar. Brejnev'in askeri harcamaları devlet bütçesinin yüzde 40'ını buluyor. Sovyet işletmelerinin yüzde 60'ı kısmen veya tamamen askerî amaçlar için çalışıyor. Avrupa'daki Varşova Paktı kuvvetleri, Amerikan - Batı Avrupa kuvvetleri toplamının üç misline ulaşmış bulunuyor. Bütün bu gerçekler, iki süper devletin Avrupa'da savaşa hazırlandıklarını ve esas saldırı tehdidinin Sovyetler'den geldiğini ispatlıyor.

YUMUŞAMA MASALLARININ AMACINI SOVYET MAREŞALLERİ İTİRAF EDİYOR

«Sovyet kara, deniz, ve hava orduları her hal ve şart altında çok ani ve derin saldırılar başlatabilirler ve taktik ve stratejik hedeflerine başarıyla ulaşabilirler.»

Sovyet dergisi KOMMUNİST'in 1974 yılına ait 3. sayısından.

«Sovyet devletinin güçlü adımları, yer yuvarlağının bütün köşelerinde işitiliyor.»

Orgeneral Paşuk'un (Varşova Paktının Birinci Genelkurmay Başkan Yardımcısı) KOMMUNİST BORUŞENNİ SİL dergisine yazdığı yazıdan.

Ne var ki, bunların yanısıra, Avrupa ülkeleri ve halklarının iki süper devletin sömürü, baskı, saldırı tehdidine karşı mücadelesi de gelişiyor. Avrupa Güvenlik Zirvesinin hazırlık çalışmaları, küçük ve orta büyüklükteki ülkelerle iki süper devlet arasında şiddetli mücadelelere sahne olmuştur. Ülkemizdeki revizyonistler, «sosyalist ülkelerin barış çabalarından» dem vururken, Konferansta kimin neyi savunduğunu örtbas etmeye çalışıyorlar.

— Revizyonistlerin Sovyetler tarafından önerilmiş gibi göstermeye çalıştıkları «şiddetten veya şiddete başvurma tehdidinden kaçınmak» maddesi, ROMANYA'NIN ISRARI SAYESİNDE metne konmuştur. Romanya, bu ifade konmazsa anlaşmayı imzalamayacağını belirtmiştir. Bu madde tamamen Brejnev Doktrinini, yâni Sovyetler'in Çekoslovakya'yı işgal etmelerini haklı göstermek için uydurdukları «sınırlı egemenlik» safsatasını hedef almıştır.

— Askerî manevraların önceden haber verilmesi ile ilgili maddeler, Romanya, Yugoslavya ve Avusturya gibi Sovyet sınırına yakın küçük ülkelerin talebi üzerine kabul edilmiştir. BU ÜLKELER, MANEVRA MASKESİ ALTINDA TEZGAHLANACAK BİR SOVYET SALDIRISINDAN ENDİŞE ETMEKTEDİRLER.

— Malta başbakanı Dom Mintoff, Akdeniz'deki gerginliğin azaltılması için süper devletlerin filolarının Akdeniz'den çekilmesini talep etmiştir. Mintoff, aksi takdirde anlaşmayı imzalamayacağını belirtmiştir.

— Tarafsız ülkelerin büyük çoğunluğu, Güvenlik Anlaşmasının kâğıt üzerinde kalmaması ve ihlâllerin denetlenebilmesi için, düzenli aralarla «denetim toplantıları» yapılmasını talep etmektedirler. Ancak NATO ve Varşova Paktı yöneticileri, buna karşı çıkmaktadırlar.

Bütün bunlar şunu gösteriyor: Avrupa'nın güvenliği, iki süper devlet tarafından sağlanamaz. Tam tersine, Avrupa güvenliğini sağlamanın yolu, iki süper devlete karşı kararlı bir mücadeleden geçer. Ne «yumuşamanın tatlı rüzgârından» dem vuran Brejnev, ne «menfaatimiz gerektiği yerde nükleer silâhlara başvururuz» diyen ABD, Avrupa halklarını aldatamayacak, Avrupa ülkelerinin bağımsız millî savunmalarını güçlendirme ve iki süper devlete karşı birleşme isteklerini köreltemeyeceklerdir

PORTEKİZ'DEKİ "UNIDADE POPULAR" (HALKIN BİRLİĞİ) GAZETESİ, İKİ SÜPER DEVLETİN SAVAŞ HAZIRLIKLARINA KARŞI HALKI UYARIYOR

Portekiz Komünist Partisi (Marksist-Leninist)in Merkez Komitesi organı «Unidade Popular»da yayınlanan bir yazı, Avrupa'da ABD ile Sovyetler Birliği arasındaki rekâbetin yoğunlaşmasının, gerginliği artırdığını belirtmektedir.

PKP (M—L)nin merkez organında yayınlanan makale şöyle devam ediyor: «İki süper devlet, bir yandan doğrudan doğruya Avrupa kıtasında hegemonya için mücadele ederken, öte yandan özellikle onun güney kanadını (Akdeniz'i, Balkanlar'ı ve Orta Doğu'yu) kontrolleri altına almaya çalışıyorlar, çünkü bu bölgeye hâkim olanın bütün Avrupada nüfuz sahibi olabileceği kanısındadırlar.

«Moskova, sahte bir 'güvenlik duygusu' yayarak ve Avrupa ülkeleriyle ABD arasındaki bölünmeyi geliştirerek, Batıyı bölmeyi amaçlıyor.» Öte yandan, Batı Avrupa ülkelerinin karşılaştıkları siyasi ve iktisadî güçlüklerden yararlanarak demagojiye başvurup, «ikili ilişkilerin geliştirilmesi»nin ve «bütün Avrupa çapında işbirliği»nin tantanasını yapmaktadır. Bundan amacı, Batı Avrupa ülkelerini uyutmak ve siyasi sızmasını kolaylaştırmaktır.

«Bu durum karşısında ABD'nin tepkisi ise, Batı Avrupa ülkeleri ile ilişkilerini yeniden düzenlemek, onlarla olan siyasî ve askerî ittifakını güçlendirmek, öte yandan Doğu Avrupa'ya siyasi sızmasını yoğunlaştırmak olmuştur.

«İki süper devlet arasındaki askerî boy ölçüşme de giderek artmaktadır.» «Sovyet sosyal - emperyalizmi Doğu Avrupa'daki askerî güçlerini takviye etmeye, silâhlarını tamamen modernleştirmeye, Kuzey, Güney ve Orta Avrupa'daki askerî gücünü artırmaya devam etmektedir. Varşova Paktının askerî manevraları gitgide sıklaşmaktadır.» Öte yandan, «Amerikan emperyalistleri ise klâsik silâhlar bakımından kendilerinden üstün olan Varşova Paktı ülkelerine karşı koyabilmek için Batı Avrupa'daki taktik nükleer silâhlarını geniş ölçüde yenilemişlerdir. Aynı zamanda savaşçı olmayan personel sayısını azaltıp yerine aynı sayıda savaşçı personel geçirmişlerdir.»

«Avrupa'nın barışsever ve milli bağımsızlıklarına düşkün ülke ve halkları, bu emperyalist tertipler karşısında hiç bir hayale kapılmamalı», iki süper devletin başlatabileceği herhangi bir savaşa karşı hazırlıklı olmalıdırlar.

PKP (M—L) Merkez Komitesi'nin organı «Unidade Popular», geçenlerde yayınlanan bir diğer makalesinde, Avrupa'da artan rekabetin Portekiz'e de yansıdığını, ABD ve Sovyetler Birliği'nin Portekiz'e hakim olma çabalarının bu ülkenin stratejik öneminden ileri geldiğini belirtmekte ve şöyle demektedir: «Portekiz, iki emperyalist süper devlet olan Sovyet sosyâl-emperyalizmi ile ABD emperyalizmi arasında çılgınca bir rekabete konu olmaktadır... Portekiz sosyal-emperyalizmin denetimi altına girerse, Batı Avrupa ve Akdeniz iki taraftan birden hücuma uğrayabilecektir.»

RUS SALDIRGANLIĞINI ORTAYA KOYAN BİR AFİŞ
TSIP revizyonistleri efendilerinin azgınca silahlanmasını örtbas etmeye çalışıyor. Ama sosyal emperyalistlerin niyeti ortada

AMERİKANCI FAŞİSTLER ÇIKIN KARANLIK KÖŞELERİNİZDEN

Dergimizin Sovyet sosyal-emperyalizmi ve işbirlikçilerini mahkum eden yayını Brejnev takipçileri kadar Amerikan uşaklarını da telâşlandırdı. HALKIN SESİ'nin «Ne Amerikan Ne Rus Çizmesi» sloganı emperyalist uşaklarını suçüstü yakaladı.

«Yeniden Milli Mücadele» adlı ırkçı ve ümmetçi dergi, yurtsever ve bağımsızlıkçı tutumumuzu «Çin ajanlığı» suçlamasıyla karalamaya çalışıyor.

VATAN SATICILARININ TELÂŞI

Amerikan uşağı vatan satıcıları! Suçluların telâşı içindesiniz. Yıllardır Sovyet sosyal-emperyalistlerinin uşaklarıyla elele vererek emperyalist Rusya'yı sosyalist gibi gösterdiniz. Emperyalist bir ülkeyi sosyalist olarak gösterip sosyalizmi kötülediniz. Anti - komünist propaganda yaptınız. Yeter artık! Emekçiler uyanıyor. Artık kimseyi kandıramayacaksınız. Yirmi yıldır Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarıyla aynı oyunu oynuyorsunuz. Onlar, «Sovyetlerin kucağına oturmayalım da Amerika'nın mı kucağında kalalım» diyorlar, siz. «Amerika'nın kucağından kalkalım da Rusya'nın kucağına mı oturalım» diyorsunuz. Sizler, Türkiye'nin emperyalistlerin çizmelerini yalayan orospu bir devlet olmasını isteyen muhabbet tellâllarısınız!

«Yeniden Milli Mücadele» faşistleri, Amerikaya da karşı olduklarını söyleyerek işbirlikçi yüzlerini gizlemeye çalışıyorlar. Ne yapsanız boşuna. Sizin Milliyetçi cepheniz değil midir ABD karşısında «bizi bırakmayın» diye tirtir titreyen? Sizin iktidarınız değil mi Ford'un ve Kissinger'in ayağına kapanan? Demireller, Erbakanlar, Feyzioğlular, Türkeşler değil midir kendilerine bile tekme atan Amerika'nın çizmesine sarılanlar?

Sizin eli kanlı 12 Mart generalleriniz Amerika'nın işaretiyle Türkiye köylüsünün haşhaş ekmesini yasakladılar. Petrollerimizi emperyalistlere peşkeş çektiler.

HALK, DEDELERİNİZİN İHANETİNİ UNUTMADI

Sizler, vatanı defalarca satan işbirlikçilerin takipçilerisiniz. Abdülhamitlerin, İngiliz uşağı Vahdettinlerin torunlarısınız. Almancı Enver Paşaların, yüz binlerce halk çocuğunu Galiçya'da, Yemen'de, Doğu Anadolu'nun karlı dağlarında kırdıran turancı - ittihatçı diktatörlerin torunlarısınız. Milli Kurtuluş Savaşında bütün halk ve yurseverler cephelerde çarpışırken, İstanbul'da İngilizlerle kadeh tokuşturan hainlerin izinden gidiyorsunuz. «Yeniden Milli Mücadele» tabelası ardında gizlediğiniz, yeniden vatan satıcılığıdır.

Milliyetçi Cephenin Amerikancı faşistleri, efendileriyle araları biraz bozulunca Sovyetler Birliği'nin 10 milyarlık kredi oltasına atılmakta tereddüt etmediler. Bu kokmuş balıklar, şimdi de Sovyet yardakçısı Bulgar sosyal-faşistleriyle kolkola dolaşıyorlar. İşbirlikçi iktidarlar işlerine geldiği zaman Türkiye'yi Rusya'ya da satmaya hazırdırlar. «Yeniden Milli Mücadele»nin ümmetçi ve turancılarının Rusya'ya karşı olmaları yurtseverliklerinden değil, Amerikancı olmalarındandır. Amerika'dan dirsek yiyince, Rus sosyal-emperyalistlerinin kollarına atılmaya hazırdırlar.

KÜÇÜK ÜLKELERE TAHAKKÜM SÜPER DEVLETLERE YALTAKÇILIK

Kıbrıs'ın işgaline karşı çıkmak milli menfaatlere aykırı imiş. Esas milli menfaatlere aykırı olan, başka ülkeleri tahakküm altına almaya çalışmak ve Türkiye'yi emperyalistlerin güdümünde maceralara sürüklemektir. Esas milli menfaatlere aykırı olan, iki süper devletin Kıbrıs ve Türkiye üzerindeki pazarlıklarına konu olmaktır. Halkımızın, başka ülkelerin istilâsında hiç bir menfaati yoktur. Siz faşistler gücünüzün yettiği yeri talan etmeye pek heveslisiniz. Ama ABD ve Rusya gibi güçlü devletlere karşı yaltaklanma, yarışına da girersiniz. Biz bütün ülkelerin bağımsızlığına saygılı, ülkemizin ve bütün dünya ülkelerinin milli egemenliğine hürmetkârız. Siz faşistler, kuvvete tapıyor, Güçlülerin tahakkümüne hürmet ediyor ve rıza gösteriyorsunuz.

Amerikancı dergi, İslâm ülkeleriyle birlikten yana gözükmeye çalışıyor. Emperyalistlerin ve siyonistlerin uşakları! Islâm ülkeleriyle birliği savunuyorsanız, İsrail'le diplomatik ilişkilerin kesilmesini neden istemiyorunuz? Hem Amerika ve İsrail'le kolkola olup, hem de Üçüncü Dünyanın Arap ülkelerini kandıracağınızı umuyorsanız yanılıyorsunuz.

Ey ortaçağ yobazları! Ezilenleri uyutmaya çalıştığınız din sömürücülüğünüz artık para etmiyor. ABD filosuna dönüp namaz kılan hainler! ABD doları üzerinde Allahın adını arayan uşaklar. Amerikan bahriyelilerinin eğlendikleri otel kapılarında nöbet beklediğinizi halk daha unutmadı. Türkiye emekçileri din tacirlerini yere çalacaktır.

LENİN VE STALİN'İ SAVUNUYORUZ

ABD işbirlikçileri! Bizim Lenin ve Stalin'i savunmaktan korkacağımızı sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Milli Kurtuluş Savaşımızda bize en büyük destek olan Lenin Sovyetler'ini, Bolşevikleri Anadolu halkı unutmadı. Doğu Anadolu'ya kadar inen Çarlık ordularını 1917'de Bolşevikler geri çekmişlerdi. Lenin Çarlık Rusya'sının diğer emperyalitlerle yaptığı Türkiye'yi paylaşma anlaşmalarını yırtarak halkımızın büyük bir dostu olduğunu göstermişti. Halkımız bütün dünya halkları gibi Stalin'in Sovyetler Birliği'ni de unutmayacaktır. Stalin'in başında bulunduğu Sovyetler Birliği on milyon evlâdını dünya halklarının Hitler ve Mussolini belalarından kurtulması için feda etmişti.

Şunu açıkça ilân ediyoruz: 2. Dünya Savaşından sonra Sovyetler Birliği'nin Türkiye'den Ardahan'ı ve Boğazlardan hak istemesini hatalı buluyor ve buna karşı çıkıyoruz. Bu tutumumuz, gerçek yurtseverliğin, Marksizm-Leninizmin ve enternasyonalizmin bir gereğidir. Çağımızda ülkelerin bağımsızlığını, milletlerin kurtuluşunu savunan en başta işçi sınıfıdır.

Biz ,tarih boyunca zulme boyun eğmemiş, bağımsızlığına düşkün bir halkın evlâtlarıyız. Milli Kurtuluş Savaşında pek çok işçi sınıfı devrimcisi en ön safta savaştı ve şehit oldu. Daha sonraları yurdumuzun İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin sömürüsü altına girmesine en başta proleter devrimciler karşı çıktılar. Proleter devrimciler, Milli Şef faşizminin ve Saraçoğlu diktatörlüğünün Nazi Almanyası yardakçılığına karşı mücadele ettiler. Yurdumuzu ABD boyunduruğuna sokan CHP ve DP iktidarlarına karşı ilk mücadele bayrağını açanlar da proleter devrimcilerdi.

ENTERNASYONALİZMİ SAVUNUYORUZ

Amerikancı faşistler, kendi karanlık suratlarını gizlemek için Türkiye'nin bağımsızlığını savunan dergimize ajanlık suçlamasında bulunuyor. Ajanlık yapılan devlet olarak da dünya ülkelerinin bağımsızlığından yana olan Çin Halk Cumhuriyeti'ni bulmuşlar. Aynen revizyonistlerin «Büyük Han Şovenizmi» suçlaması gibi, faşistler de «Çin şovenizmi» tabirini kullanıyorlar. Amerikancılar, Çin Halk Cumhuriyeti'nde halk gibi yaşamaya tahammül edemeyen CIA ajanı, eski toprak ağası İsa Alptekin'in sözlerinden alıntı yaparak Çin'de yaşayan Türk milliyeti üzerinde baskı olduğunu iddia ediyorlar.

Çin, çok milletli bir sosyalist ülkedir. Çin'de, Türkiye'de Kürtlere yapıldığı gibi milliyetler üzerinde milli baskı uygulanmaz. Esasen Sovyet sosyal-emperyalistleri ve İsa Alptekin ve birkaç kafadarı hariç, dünya üzerinde kimse Çin'de milli baskı olduğunu iddia etmiyor.

Biz faşistlerin ve kafadarları revizyonislerin saldırıları karşısında boyun eğip, Çin Halk Cumhuriyeti, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve yeni kurtuluşa kavuşan Güney Vietnam ve Kamboçya ile dostluğu savunmaktan vazgeçmeyeceğiz. Kökü Anadolu toprağında olan, halkın bağrından yeşeren Türkiye proletaryasının devrimci hareketi, Marksizm - Leninizmin ışığında milli demokratik devrime önderlik edecek ve Türkiye halkı bütün iblisleri mezarına yollayacaktır.

BAĞIMSIZ TÜRKİYE'DE TEK BİR YABANCI ASKER BULUNMAYACAKTIR

Çin, Türkiye'den ve diğer dünya ülkelerinden ne üs, ne tesis istiyor. Çin'in dünya ülkeleri ve Türkiye üzerinde tahakküm kurma isteği yoktur. Yabancı bir ülkede tek bir askeri, yabancı denizlerde tek bir gemisi yoktur. Çünkü Çin Halk Cumhuriyeti sosyalist bir ülkedir. Çin'de iktidarda olan proletaryadır. Proletaryanın başka ülkelere tahakküm etmede hiç bir menfaati yoktur.

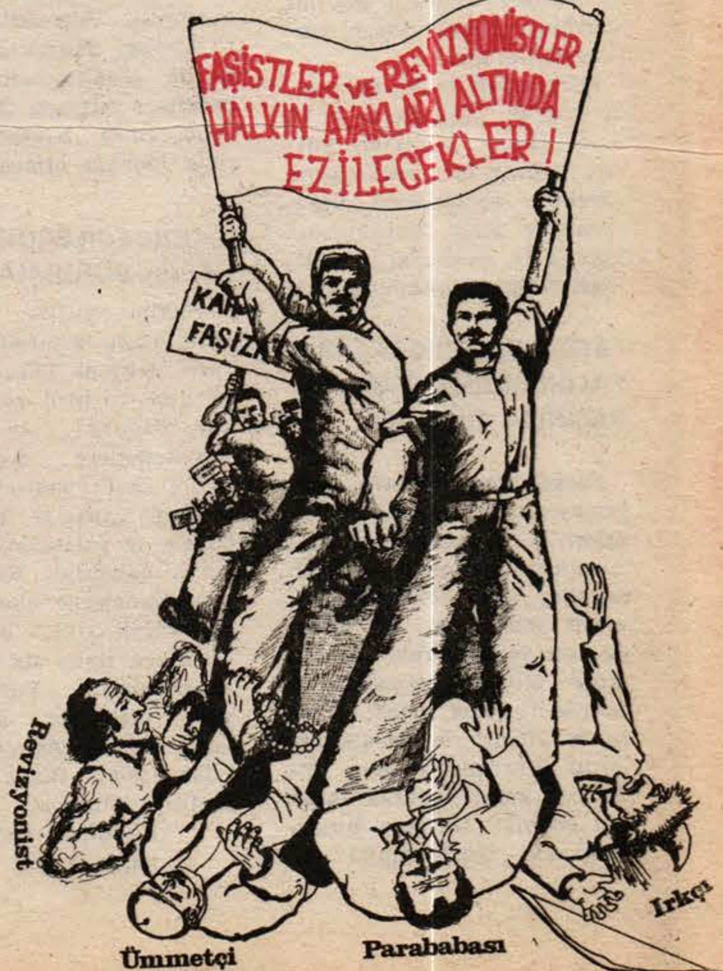
Çin Halk Cumhuriyeti bir gün proletarya iktidarı yıkılıp bir süper devlet haline gelecek olursa, ülkesindeki milliyetler üzerinde baskı uygulamaya kalkarsa, başka ülkelere asker yollar, onlardan üs ister, her yere müdahale eder ve yoksul ülkeleri sömürmeye kalkışırsa, onun da bir sosyal - emperyalist ülke olduğunu ilân edip, ona karşı da mücadele bayrağını açacak olan en başta Mao Zedung olmak üzere bütün ülkelerin Marksist-Leninistleridir.

Biz açıkça ilân ediyoruz: Yarının bağımsız Türkiye'sinde hiç bir ülkenin askeri bulunmayacaktır. Hiç bir ülkeye üs verilmeyecektir. Yarının Türkiye'sinde emekçiler sömürü ve zulümden kurtulacak, özgür ve pırıl pırıl bir Türkiye doğacaktır.

Amerikancı faşistler! Çıkın karanlık köşelerinizden... Alnınız açıksa siz de ilân edin. Amerikan askerlerinin yurdumuzdan kovulmasını, Amerikan üslerinin Türkiye toprağından sökülüp atılmasını isteyin. Ama siz ortaya çıkıp bunları ilân edemezsiniz. Karanlık köşelerinizden çıkamazsınız. Sizi kulağınızdan tutup meydanlara çıkaracak olan halkın devrimci selidir.

Siz faşistler, anti - komünizm silâhıyla, kafadarınız sosyal-faşistler revizyonizm silâhıyla, yıllardır Marksizm-Leninizme saldırdınız. Türkiye emekçilerinin zihnine örümcek ağları örmeye çalıştınız. Siz halkın yurtseverliğini, kafadarınız revizyonistler halkın sosyalizme olan özlemini, sömürmeye çalıştınız. Artık oyun bitiyor.

Marksizm - Leninizm güneşi Türkiye topraklarını aydınlatmaya başladı. Artık Türkiye emekçisi ayağa kalkıyor. İşbirlikçilere iki şamar birden inecektir. Amerikan ve Rus yardakçıları, emekçilerin nasırlı yumruklarıyla yere serilecektir.

FABRİKADAN KÖYDEN

HEKİMHAN HALKI ADINA YAZAN ON ÜÇ DEVRİMCİ ANLATIYOR:

HALK FAŞİSTLERE DE, REVİZYONİSTLERE DE HAKETTİKLERİ DERSİ VERDİ

«Malatya'nın Hekimhan kazası halkı, faşist sürülerine unutmayacakları bir ders verdi. 11 Temmuz 1975 Cuma günü, haftalık pazar kurulduğunda, Ülkü Ocaklı faşistler, kahvelerde bildiri dağıtmaya başladılar. Çıkan çatışma sonunda, köylüler, faşistleri iyice hırpaladılar. CHP ilçe başkanı da eline dehreyi alarak Ülkü Ocaklarının levhalarını darmadağın etti. Faşistler bir kere daha görmüşlerdir ki, artık köylümüz, işçimiz, gencimiz uyanmıştır. Onların tek tutanağı, bir avuç toprak ağası ve para babasıdır.

«Hekimhan halkı kimin devrimci, kimin iki yüzlü olduğunu da gördü. Hekimhan halkı ve köylüler faşistleri döverken, revizyonistler karşı çıktılar. Fakat, halk onlara da dayak atmaya başlayınca sustular. Revizyonistlerin artık tutunacakları, ağızlarına alacakları halk yoktur. İşçimiz, köylümüz, tüm emekçiler onları iyi tanıyor. Onların tek tutanakları Sovyet sosyal-emperyalistleridir.

«Hekimhan halkı, Söke'deki toprak işçilerinin haklı mücadelesini yürekten kutlar, Toprak-İş sendikasına yürekten selamlarını iletir, başarılar diler. Tutuklanan, Toprak-İş sendikası yöneticileri serbest bırakılmalıdır!»

FAŞİST SALDIRGANLAR KALDIRDIĞINIZ TAŞ BAŞINIZA DÜŞECEK

Faşist komandoların polis himayesinde sürdürdükleri saldırılar devam ediyor. Kırıkkale'de gençlere saldıran faşistler, CHP'li bir genci komaya sokmuşlar, bir kişiyi de ağır yaralayarak kaçmışlardır. Muğla'da faşistler, üç devrimci genci bıçak, muşta ve zincirlerle yaralamışlardır. Devrimci gençler saldırılara karşı koyarak faşistleri kaçmak zorunda bırakmışlardır. Gaziantep'te faşistler, bildiri dağıtan gençlere saldırmış, çıkan çatışmada faşistler püskürtülmüş, devrimci gençler polis tarafından gözaltına alınmışlardır. Bütün yurtta devam eden faşist saldırılar gençliği ve halkı yıldıramamaktadır. Saldırganlara hakettikleri cevap verilmelidir.

MC HÜKÜMETİ VE SIKIYÖNETİM Mİ YAMAN, GENÇLİĞİN HAKLI MÜCADELESİ Mİ?

MC hükümetinin ve Sıkıyönetimin ODTÜ'de mücadele veren öğrenciler üzerindeki baskıları devam etmektedir. Halen 20 kadar öğrenci, gözaltında tutulmaktadır. Yönetmelik tekrar değiştirilmiş, Rektörlüğe istediği öğrenciyi yurttan atma imkânı tanınmıştır. Faşistler, eğitimi süngülerin gölgesinde sürdürmek istemektedirler. ODTÜ sıkıyönetimin ve jandarma kuvvetlerinin işgali altındadır. İki öğrencinin yanyana yürümesi dahi yasaklanmıştır. Öğrenci yurdunda, sık sık arama ve teftişe gelen subaylar, kendilerine karşı esas duruşa geçilmesini istemektedirler. Murat Kirazcı ve Ali Gitmez adlı öğretim üyeleri, öğrencileri boykota teşvik ettikleri ihbarıyla gözaltına alınmışlardır. Üniversitedeki Büro İşçileri Sendikası Başkanı da gözaltındadır. Bütün baskılara rağmen ODTÜ öğrencilerinin boykotu başarıyla devam etmektedir.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Hakim sınıflar, halkı sömürmek ve saltanatlarını devam ettirmek için, her türlü sinsi ve gizli yola başvurur. Faşistler, devrimcileri mahkemelere çıkarmadan önce, özel işkencehanelerde işkence yaparlar. Ve kamuoyunu da yalanlarıyla aldatmaya çalışırlar. Bunlar, işkencehanelerde akan kanların kendilerini boğacağını gördükçe daha da azgınlaşmaktadırlar. Yurtseverleri yok etmek için bütün bir halkı yok etmek gerekir.

İşkenceleri, faşist baskıları protesto ediyoruz.

Kurtalan Devrimcileri adına Zafer

KAHROLSUN FAŞİZME KARŞI MÜCADELEYİ BALTALAYANLAR

Gaziantep Devrimci Gençlik Birliği yayınladığı bildiride, Gaziantep'te yapılan «İşsizlik, Pahalılık ve Faşist Saldırıları Protesto» mitingine katılacağını açıklamakta ve halkı da mitinge davet etmektedir. Bildiride, devrimci kuruluşların mitinge katılmasını önlemeye çalışan bölücüler kınanmakta, halka faşizme karşı birlik çağrısında bulunulmaktadır. Gaziantep Devrimci Gençlik Birliği'nin bildirisi, «Kahrolsun Faşizm» ve «Yaşasın Bağımsız Bloksuz Türkiye» sloganlarıyla sona ermektedir.

SEKİZ SAATLİK İŞ GÜNÜ! ANGARYAYA SON!

Ankara Genç Emekçiler Birliği, kapıcı ve kaloriferciIere hitaben yayınladığı bildiride, iş güvenliği, sekiz saatlik iş günü, sigorta hakkı, tatil, bayram ve izin hakkı, angarya, küfür ve baskılara son verilmesi ve sıkıyönetimin kalkması için verilen mücadeleyi desteklediğini açıklamıştır. Bildiri «Kahrolsun Faşizm» ve «Bağımsız Türkiye» sloganlarıyla sona ermektedir.

İŞÇİ MÜCADELESİ, POLİS ZULMÜ VE GREV YASAKLAMALARIYLA DURMAYACAK

Malatya Halit Ziya Özkan Un Fabrikası işçileri 16 Temmuzdan itibaren greve başladılar. İşçiler sendikalaşma özgürlüğü ve işten atılmalara son verilmesi için mücadele ediyorlar. İşyerinde çalışan elli işçiden 42'si greve katılmaktadır. Grev yerinde patronun çağırdığı çok sayıda polis beklemektedir.

İstanbul Üsküdar'da Ordu Tüketim Kooperatifi işyerinde greve başlayan işçiler, mücadeleyi diğer işyerlerine yayacaklarını açıkladılar. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ise, işçi mücadelesini bastırabilmek için grevi bir ay süreyle durdurma kararı almıştır.

Shell (Şel) şirketinin 21 işyerinde direnişe geçme kararı alan işçiler karşılarında Bakanlar Kurulunu bulmuşlardır. Amerikancı MC hükümeti, Shell işçilerinin grevini daha başlamadan ertelemiştir. Shell işçileri bu kararı protesto etmek için iki gün direniş yapma kararı almışlardır. Petrol-İş sendikası başkanı İsmail Topkar yaptığı açıklamada, hükümeti protesto etmiş ve istifaya davet etmiştir.

İşkencecilerden hesap sorulacaktır

12 Mart faşizminin bütün kurumlarıyla ayakta olduğu yurdumuzda; karakollarda, nezarethanelerde ve cezaevlerinde dayak ve işkence devam etmektedir.

Geçtiğimiz hafta, Adapazarı'nda karakola götürülen Abdülkadir Tüzün adlı bir işçi dövülerek öldürüldü. Öldürülen işçiyle beraber karakola götürülen ve dövülen arkadaşları, katillerin Metin, Ömer ve Mustafa adlı polisler olduğunu söylemişlerdir. Hasan Demircan ve Ahmet Çakır adlı gençler, arkadaşlarının ölümünden sonra, polislerin kendilerine zorla bazı kâğıtlar imzalatmaya çalıştıklarını söylemişlerdir. Genç işçinin öldürülmesi Adapazarı halkı arasında nefretle karşılanmıştır. Büyük bir halk topluluğunun katıldığı cenazede katiller protesto edilmiştir.

10 Temmuz günü Ankara İkinci Ağır Ceza Mahkemesinde görülen bir silâh kaçakçılığı dâvasında ise, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının ve Ankara Emniyet Müdürlüğünün yürüttüğü bir işkence operasyonu ortaya çıkmıştır. Sıkıyönetim Komutanı Arif Koçak ve Emniyet Müdürü Hüseyin Taluy tarafından operasyon için Niğde'nin Aksaray kazasına gönderilen Başkomiser Orhan Kaymaz, polis Tamer Ardan ve diğer polislerin, Çapan Dilek adlı bir vatandaşa ağır işkence uyguladıkları dâva dosyasındaki belgelerle ispatlanmıştır.

Niğde Aksaray savcısı Kâmil Sezer'in Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'na gönderdiği 22/4/975 tarihli yazısından, adı geçen polislerin suçsuz olan vatandaşa işkence ettikten sonra kanunsuz olarak Ankara'ya kaçırmak istedikleri anlaşılmaktadır. İşkenceciler, Aksaray savcısı kanunsuzluğa müdahale edince Ankara ile haberleşmiş ve 12 Mart'ın meşhur işkencecilerinden İhsan Parlak'ın talimatıyla Aksaray'dan kaçmışlardır.

10 Temmuzdaki dâvada tutuklu bulunan sekiz sanık da işkence gördüklerini belirtmiş ve mahkeme sanıklardan beşini serbest bırakmıştır.

İzmir'de de iş aramak için şehre gelen Sıddık Yazıcı adlı vatandaş, poliste dört gün işkence görmüştür. Polisler vatandaşa işlemediği bir cinayeti zorla kabul ettirmeye çalışmışlardır.

Yine İzmir'de Buca cezaevinde yatmakta olan. İzmir Devrimci Gençlik Birliği yöneticileri Abdullah Karşılayan ve Ömer Şahin baskıları protesto için açlık grevi yapmışlar, cezaevi idarecileri Abdullah Karşılayan'ı tekme ve yumruklarla feci şekilde dövmüşlerdir.

Buca Cezaevinde yatan devrimciler: Abdullah Karşılayan, Ömer Şahin

İzmir'de işkence gören Sıddık Yazıcı

Divriği-Cürek Demir-Çelik İşçileri:

Dertlerimizi Yazın! İki Süper Devlete Karşı Mücadeleye Devam!

Divriği-Cürek Demir-Çelik İşletmelerinde çalışan işçiler, bugün ülkemizde faşist diktatörlüğün zulüm ve sömürüsü altındaki milyonlarca işçinin bir bölümünü meydana getiriyor. Hakim sınıflar, işçiler arasında gelişen devrimci fikirleri, bir yandan personel şefleriyle, pansiyon şefleriyle, idare amirleriyle v.b. yöneticilerin baskılarıyla susturmaya çalışırken, bir yandan da birtakım aldatmacalarla işçileri oyalamaya çalışıyorlar. İşçilerin birlik olmalarını önlemek için onlar arasında sunî ayırımlar yaratmaya çalışıyorlar. Alevî-Sünnî ayırımı gibi, devamlı işçi-geçici işçi ayırımı gibi.

Ayrıca işçilerin üzerinde geniş bir sarı sendika ağı var. İşçiler bu durumu şöyle anlatıyorlar: «Biz sendikadan filan anlamıyoruz ama bu sendikanın bizim haklarımızı savunmadığını, işverenle uzlaştığını biliyoruz.»

— İsminiz nedir?
Sabahattin Yılmaz.
— Kaç yıldır çalışıyorsunuz?
— 20 senedir makinistim.
— Sendikalı mısınız, sendikanız varsa nasıl buluyorsunuz?
— Sendikamız, Cevher-İş'tir. Sendikanın ilk zamanlardaki tutumları iyi gibiydi. Şimdi işverene yaslanıyor. Sendikamız iyi çalışsaydı bizim hakkımızı kısıtlayamazlardı. Primleri çalışanlar değil, yatanlar almaktadır.
— Biliyorsunuz sıkıyönetim sürekli olarak uzatılıyor. Bunun gerekçesi sizce ne olabilir?
— Sıkıyönetimin uzatılması, işçiye ve köylüye baskı yapmaktır. Onların mücadelesini engellemeye çalışmaktır.
— Dergimize söylemek istediğiniz bir şey var mı?
— Sorunlarımız iyi bir şekilde yansıtılmalı, işyerlerinde verilen mücadeleler anlatılmalı. İşçiler, köylüler aydınlatılmalı.
— İsminiz?
— Nusret Irmak.
— İşletmenin hangi bölümünde çalışıyorsunuz?
— Tamir atelyesindeyim. Burada 60 işçi çalışıyoruzSendikadan memnun değiliz. Haklarımızı savunmuyor.
— Kaldığınız pansiyonda sizlere baskı yapılıyor mu?
— Birçok baskılar var. İşçiler arasında Alevî - Sünnî diye ikilik çıkarıldı. Birçok da ispiyoncu var.
— İsminiz?
— Ahmet Demirci.
— İşletmenin hangi bölümünde çalışıyorsunuz?
— A. Kafa Havai hattında makinist olarak çalışıyoruz. 30 işçiyiz, 3 vardiya halinde çalışıyoruz. Havai hattı makinesinin gürültüsü çok kötü, makine çalışırken kulağına bağırsak duymazsın, çok rahatsız oluyoruz. Bize başka yerlerde verilen «kulak yıpranma ücreti» verilmiyor.
— Sendikanız var mı, varsa nasıl buluyorsunuz?
— Sendika olarak Cevher-İş Sendikasına bağlıyız. Biz meseleleri anlamadığımız için, sendikanın hakkımızı tam olarak savunduğunu sanmıyoruz.
— Dergimize söylemek istediğiniz bir şey var mı?
— İşçilerin, köylülerin sorunlarını ve kaybolan haklarını ortaya koyarsa biz bundan memnun oluruz.
— İsminiz?
— İlyas Demir.
— İşletmede ne iş yapıyorsunuz ve kaç yıldır çalışıyorsunuz?
— 5 yıldır kantarcı olarak çalışıyorum. İlk 1,5 yıl işçi kapsamındaydık. 1.4.1972 tarihinden itibaren işçilik hakkımız kaldırıldı. Memur sayıldık.
— Sizce sendika nedir, sendikanızdan memnun musunuz?
— Sendika işçi toplumunun, taleplerini, isteklerini karşılamaya çalışır. Biz memur sayıldığımız için sendikalı olamıyoruz. Parababaları işçilerin grev hakkını ellerinden almak için işçilere memur diyorlar.
— Sıkıyönetim niçin uzatılmaktadır?
— Sıkıyönetim parababalarının, kodamanların, toprak ağalarının işine yarıyor. Bu sayede emekçi halka istedikleri gibi baskı yapabiliyorlar.
— Sıkıyönetimin kaldırılması için neler yapılmalı?
— Devrimci kuruluşlar ve emekçiler bir araya gelip mücadele etmeli güçbirliği yapmalı, sıkıyönetime karşı olan herkes birleşmeli.
— HALKIN SESİ Dergisini nasıl buluyorsunuz?
— Dergiyi pek fazla okuyamadım. Dağınık bir durumdayız. Yeni yeni bir araya geliyoruz. Ayrıca memur sayıldığımızdan üstümüzdeki baskılar çok fazla. Ama devamlı takip etmek isterim.
— Dergimize söylemek istediğiniz bir şey var mı?
— Herkes kendi çevresindeki anti-faşist devrimci mücadeleleri yazmalı, ezilen en geniş halk kitlelerinin dert ve dileklerini yansıtmalı. Sovyetler Birliği'nin gerçek yüzünü, sosyal-faşist bir yönetim olduğunu teşhir etmeli. Ülkemizin iki süper devlete karşı bağımsız, bloksuz bir siyaset izlemesini savunmalı.

ANKARA ULUSOY MOBİLYA İŞÇİLERİ BÜTÜN SİTELER İŞÇİLERİNE ÖRNEK OLUYOR

Ankara'da Ulusoy Mobilyadaki işçilerin grevi başarıyla devam ediyor. Kendileriyle görüştüğümüz ASİS Site Şubesi Başkanı Ömer SOYATİK grevle ilgili olarak şunları söyledi:

1974 yılının 7. ayında Kıbrıs çıkartmasından önce yapılan sözleşme çağrısı ile başlayan sözleşmemizde uyuşmazlık sonucu greve karar verildi. Fakat Kıbrıs Harekatı bahane edilerek grevimiz ertelendi. Daha sonra çeşitli bahanelerle kaldırılmayan sıkıyönetim nedeniyle grev kararımızı uygulayacağımız Ulusoy Mobilya işyerindeki grev 14 Ağustos 1975 tarihine kadar ertelenmiş oldu.

Soru — Greve ne kadar işçi katılıyor

Cevap — Grev kararı tamamiyle Ulusoy Mobilya işçilerinin aldıkları kararla başlamıştır. Zaten sendikamız her zaman işçilerle birlikte grev kararı vermektedir. Greve 20 işçi arkadaş katılıyor.

Soru — İşyerindeki durum nedir?

Cevap — Bu soruyla ilgili cevabı işyerinde çalışan Alim ÖN arkadaş verirse daha doğru olur.

Alim Ön — İşveren Nazmi Ulusoy bizim emeğimizi sömürmekte, emeğimizin karşılığını sırtını sıkıyönetime dayayarak vermemektedir. İşyerinde yemek ücreti verilmemektedir. Çalışma şartlarımız havasız, rutubet içerisinde devam etmektedir. İşyerindeki rutubet çalışan arkadaşlarımız üzerinde halsizlik ve çeşitli hastalıklara yol açmaktadır.

Buna rağmen bu durumda olan işçileri fazla mesai yapmaya zorlamaktadır. Böylece zaten rutubetli ve tamamen kanunsuz olan işyerinde işçi arkadaşlar çalışma saatini zorla doldurmaktalar.

Soru — İşçilerin talepleri nedir?

Sendika Şube Başkanının cevabı — Önce çıraklarla yapılan kanunsuz çıraklık mukavelelerinin kaldırılması. İşyerindeki ustaların gerçek ücret zammının bugünkü hayat şartlarına göre ödenmesi. İşyerinin sağlık şartlarının düzeltilmesi. İş ve meslek hastalıklarına karşı tedbir alınması, işçilere işveren tarafından yemek ücretinin ödenmesi ya da yemek verilmesi. Yapacağımız sözleşme mukavelelerine göre işverenin sosyal haklarımızı karşılaması.

Soru — Siteler'de yalnız bu işyeri mi bu durumda?

Sendika Şube Başkanının cevabı — Önce evet diyebiliriz. Sonra, toplu iş sözleşmesi yaptığımız Domsan Mobilya Fabrikası hariç hiç bir işyerinde, sendikal faaliyet, toplu iş görüşmesi, kanunlara uygun hizmet akti yoktur. Bütün Sitelerde 3000'e yakın atelye ve işyerinde Ulusoy Mobilya işyerinden daha da kötü şartlar altında ve sigortasız olarak çalışılmaktadır.

Soru — Sıkıyönetimin bu şekilde sürmesi doğru mudur? Sizin bu konuda görüşünüz nedir?

Cevap — Sıkıyönetimin bugünkü gerekçelerle uzatılması uygun değildir.

sıkıyönetimin uzaması sömürücü patronların menfaati içindir. Bugünkü sıkıyönetim işçilerin grevini yasaklamakta, köylülerin toprak isteklerini bastırmakta, gençliğin, özellikle bugün ODTÜ de haklı taleplerle mücadele eden gençlerin boykotunu engellemektedir.

Soru — Sıkıyönetimin kalkması için ne yapmak lâzım ve bugünkü MC hükümeti hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap — Bütün demokratik kuruluşlar, sendikalar, dernekler, odalar vs. bildiriler dağıtmalı, gösteri yürüyüşleri yapmalı, bugünkü sıkıyönetimin gereksiz olduğunu göstermelidirler. Halkı, işçileri, köylüleri ve gençliği harekete geçirmelidirler.

MC hükümeti, bugünkü uygulamalarıyla patronların ve ağaların hizmetinde olduğunu göstermektedir. MC hükümeti içerisindeki MHP'nin örgütü Ülkü Ocaklı Komandolar, bir yandan Amerika'nın hizmetinde olduklarını gösterirlerken, diğer yandan yurdumuzun bağımsızlığını isteyen gerçek yurtseverleri, gençleri ve işçileri kurşunlamaktadırlar.

Soru — Grevinizi destekleyen demokratik kuruluşlar hangileridir?

Cevap — Şimdiye kadar Ankara Devrimci Gençlik Birliği, Genç Emekçiler Derneği ve Memurlar Derneği (MEM-DER)nin desteğini gördük. Bunu bütün demokratik kuruluşlardan bekliyoruz.

Soru — HALKIN SESİ'ne bir diyeceğiniz var mı?

Cevap — HALKIN SESİ'ni okuyoruz. Tamamiyle devrimci bir yayın organı olması dolayısıyla HALKIN SESİ'ne yapılan baskıları kınıyoruz. Bizimle sonuna kadar ilgileneceğine inanıyoruz.

REVİZYONİZM MİKROBUNU YOK EDELİM

Halka Güven! Devrimci Fikirlere Güven!

Halka Güvenelim Halkla Kaynaşalım!

FAŞİST PARTİLERİN SEÇİM KAMPANYASI MI DEVRİMCİ FİKİRLERİN YAYILMASI MI?

Bir kısım Egeli devrimcinin, devrimci yayınlar ve **HALKIN SESİ** ile ilgileri, bunları bedava dağıtmaktır. Onlar, halkın devrimci fikirleri öğrenmek için iki lira vermeyeceğini düşünüyorlar. Onlar, halkın fedakârlığına güvenmiyorlar. Çünkü, kendileri fedakârlık yapmaya gönüllü değildirler.

Arkadaşlar halktan kopmuşlardır. Üzerlerine neredeyse ölü toprağı serpilmiştir. Dergimizin sayfalarını çevirin ve işçilerin, köylülerin yazdıkları mektupları okuyun. Onların devrimci ruhu, mücadele azmi ve kararlılıkları hepimize örnek olmalıdır. Eminiz ki, bu arkadaşlar **HALKIN SESİ**'ni kitleler içinde yaymak için gayret gösterirlerse, doğru fikirleri kavramak ve mücadele etmek için can atan yüzlerce emekçiyle karşılaşacaklardır.

HALKIN SESİ, ABD ve Sovyetler Birliği'nin reklam malzemeleri gibi bedava dağıtılamaz. Dergimiz, kitleleri devrimci fikirler etrafında seferber etmek için çıkıyor. Fakat Ege'deki bir kısım arkadaş, ellerinde tuttukları ve «ne güzel» diye sevdikleri derigimizin fikirlerini gerçekten kavramamaktadırlar. Devrimci fikirlere güvenmemektedirler.

Bu arkadaşlar, sattıkları yayınların parasını da göndermemektedirler. Onlar, göndermedikleri yayın paralarıyla kitle çalışması yaptıklarını sanıyorlar. Halkın fedakârlığına dayanmayan bu «taşıma suyla değirmen döndürme» anlayışı kitle çalışmasına da hizmet etmez. Eğer yayın parasıyla kirasını ödediğimiz bir dernekle, ya da yayın parasıyla yaptığımız seyahatlerle kitle bağları kuracağımızı ve kitlelerle kaynaşacağımızı zannediyorsak aldanıyoruz. Fedakârlığını teşvik etmediğimiz kitleler, ya zoraki misafirlerimiz ya da zoraki dinleyicilerimiz olarak kalırlar.

Ege'deki bazı devrimciler kitleler içinde devrimci siyasete hizmet eden bir çalışma yürütmüyorlar. Hatalarının kaynağı, kitlelere ve devrimci fikirlere güvensizliktir. Revizyonizm ve pasifizmdir. Bu arkadaşlar **HALKIN SESİ**'ni yaymak için kararlı davranmalıdırlar. Kitlelere güvenelim! Kitlelerle birleşelim! Devrimci fikirleri kavrayalım! Revizyonizmle savaşalım! Revizyonizm mikrobunu yok edelim!

HALKIN SESİ, Hür Dağıtım tarafından dağıtılmaya başlanmadan evvel Ege ve İzmir'de beş yüz adet satılıyordu. Bu rakam, toplam satışın onda biri bile değildir. Mücadele seviyesi yüksek ve kalabalık bir bölge olan Ege için bu rakam çok düşüktür. Bu kötü durumun sorumlusu Ege'deki bazı devrimci arkadaşlardır. Çünkü onlar, **HALKIN SESİ**'ni kitleler içinde yaymak için en ufak bir gayret bile sarfetmemişlerdir.

Ege kazalarından birinde devrimci bir arkadaş «**HALKIN SESİ** gibi şeylerle uğraşacak vakitleri olmadığını» açık açık söylemiştir. İzmirli bir devrimci ise, bir kitle derneği bile kuracak kadro bulunmadığından ve faşist baskılardan yakınmıştır. Bu arkadaş **HALKIN SESİ**'nin yayılması için önce kitle örgütleri kurulması ve faaliyetlerinin geliştirilmesi gerektiğini söylemiştir.

SARI SENDİKACILIK MI DEVRİMCİ KİTLE ÇALIŞMASI MI?

Bu arkadaşlar, devrim ve halk iktidarı mücadelesinden, bu mücadeleye yol gösteren devrimci siyasetten kopuk olarak devrimci kitle örgütleri kurup geliştirebileceklerini zannetmektedirler. Oysa böyle bir zihniyet, Türk - İş'in partilerüstü sendikacılık anlayışından farksızdır. Proleter siyaset ortadan kalkınca geriye kalan sadece halkın bazı meseleleri ve bazı acil taleplerdir. Faşistlerin, revizyonistlerin ve reformcuların yönetimindeki pek çok kitle örgütü de bu talepleri savunabilmektedirler.

Ege'deki bazı devrimciler, kitle çalışmasını devrimci siyasete tabi kılmak istemiyorlar. Çünkü, o zaman faşistleri, sosyal - faşist revizyonistleri karşılarında bulacaklarından ve reformcularla da uzlaşamayacaklarından korkmaktadırlar.

HALKIN SESİ'nin satışının artırılmamasının sebebi de işte budur.

Bu arkadaşlar, eksikliğinden şikâyet ettikleri devrimci kadroları nereden bulacaklar? Birkaç kişiyle sıçan deliklerine kapanıp eğitim çalışması yaparak mı devrimci kadro yetiştirecekler. Arkadaşlar kitlelere açılmaktan korkmaktadırlar.

Evet, Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Ege'de de baskılar olacaktır. Ama, devrimcilik her şeyden önce bunları göze almaktır. İleri unsurlar ancak, doğru fikirleri yayarak geniş kitlelerle bağlar kurabilirler ve kitle çalışmasının da ilk adımları böyle atılabilir.

Eller kollar kavuşturulup kitle örgütlerinin kurulmasını beklemek ise, revizyonistlerin «önce örgütlenelim, sonra mücadele edelim» anlayışıdır. Devrimci siyaset bir kenara bırakılarak kitle örgütleri kurulmaya kalkışılırsa, kurulan örgütler reformcu ve ekonomist örgütler ya da devrimcilerin sohbet ettikleri kahvehaneler olurlar.

Devrimci Siyasetleri Kararlılıkla Savunmalıyız

Dergimize her hafta çok sayıda bildiri geliyor. Bu bildirilerin önemli bir kısmı, yeni örgütlerin kuruluş bildirileridir. Anadolu'nun her yanında yerden biter gibi kurulan dernekler, birlikler, sendikalar, halkın yükselen mücadelesinin işaretidir. Halkın örgütlenme talebi mücadele içinde artıyor. Kurulan yeni örgütler halkın yükselen mücadelesine olumlu katkılarda bulunuyor ve bulunacaklardır. Ancak bu görevin başarılması, doğru bir siyaset izlemeye, kitlelerin doğru hedeflere seferber edilmesine bağlıdır.

Gerek bize mektup yazan arkadaşların anlattıklarından, gerekse bize gelen bildirilerden, yeni kurulan kitle örgütlerinin bir kısmının doğru bir siyaset tesbit etmeyi başaramadığını görüyoruz. Buna bir örnek, Ödemiş Halk Birliği'nin kuruluş bildirisidir. Ödemişli devrimciler Türkiye halkının sadece bazı taleplerini alt alta sıralamışlar, ve halka, mücadele yolunu, mücadele hedeflerini, dostlarını ve düşmanlarını göstermemişlerdir.

Ödemişli devrimcilerin düştükleri hata devrimcilerde bugün yaygın olarak görülen ekonomizm hatasıdır. Kitlelere doğru siyaset götürülmemekte, bunun sonucu olarak, faşizmin, revizyonizmin ve reformculuğun halk üzerindeki etkileri ile mücadele edilememektedir. Çünkü reformcular, revizyonistler ve faşistler de halkın bazı meselelerini ve acil taleplerini savunur görünüyorlar. Devrimcilerin halka mücadele yolunu ve hedeflerini göstermemesi, faşizmin ve revizyonizmin halkın mücadelesini boğma çabalarına yardımcı olmaktadır.

Ödemişli devrimcilerin bildirisi, ABD boyunduruğuna son verilmesi gerektiğini, Sovyet sosyal-emperyalizminin sızma ve saldırı tehditlerine karşı uyanık olunması gerektiğini ele almalıydı. Bildiri, ABD işbirlikçisi faşistlerin ve Sovyet yardakçısı revizyonistlerin Türkiye'nin en gerici güçleri olduğunu ortaya koymalıydı. Bildiride, MC faşistlerinin esas hedef olduğu, faşist çeteler arasında tercih olamayacağı açıklanmalıydı. Halk Birliği, halka kurtuluş ve demokrasinin ancak ağaların tapularının delinmesiyle mümkün olduğunu söylemeliydi. Kıbrıs'tan bütün yabancı askerlerin geri çekilmesi ve «İşgale Nihayet Kıbrıs'a Hürriyet» sloganı unutulmamalıydı.

Ödemiş Halk Birliği'nin bildirisinde yer alan «sermaye çevreleri», «işbirlikçi sermaye» gibi kelimeler ise revizyonistlere karşı uyanıklığın zayıf olduğunu göstermektedir. Çünkü. revizyonistler, «sermaye» diyerek halkın esas düşmanı olan faşistleri gözlerden gizlemeye çalışıyorlar. Halk Birliği'nin bildirisindeki yanlış ifadeler de sonunda buna hizmet ediyor. Üstelik meseleyi «sermaye çevreleri» diye koymak, milyonlarca küçük sermaye sahibini, milyonlarca köylüyü, esnafı, bakkalı, dükkân sahibini, küçük tüccarı karşı saflarda görmek gibi son derece yanlış bir görüşü de ifade etmektedir.

Ödemişli devrimci arkadaşların hataları düzelteceklerine inanıyoruz. Doğru siyaseti uygulayalım. Siyasetsizliğe, ekonomizme son verelim!